RAMON ORDEIG I MATA

EL COL·LEGI D'ADVOCATS DE VIC

Història dels seus 125 anys

RAMON ORDEIG I MATA

EL COL·LEGI D'ADVOCATS DE VIC

Història dels seus 125 anys

Edició commemorativa del 125è aniversari de la seva fundació

Vic 2007

Fotografies:
Arxiu del Col·legi d'Advocats de Vic.
Biblioteca M. S. Salarich (Biblioteca Episcopal).
Famílies Anglada, Dou, Espona i Genís.

Disseny:
GS Gràfica

© Ramon Ordeig i Mata.

Aquesta edició és propietat del Col·legi d'Advocats de Vic.

1a edició: gener 1988.
2a edició: maig 2007.

Dipòsit Legal: B-26.532-07

ROSA M. VARELA MANUBENS
Degana

La celebració del 125è aniversari de la constitució del Col·legi d'Advocats de Vic, té com a finalitat un doble coneixement. D'una banda, al treball dels diferents Degans i companys i companyes de les Juntes de Govern, que han estat al front de la nostra institució i tots els que han treballat i treballen en les diferents Comissions col·legials, la qual ha anat evolucionant al mateix ritme que la societat en la que estem immersos. I, d'altra banda, perquè el nostre compromís avui, com fa cent vint-i-cinc anys, és amb la pau, la llibertat, la justícia, la solidaritat i, en tot cas, amb el servei al ciutadà.

PRESENTACIÓ

La història del Col·legi d'Advocats de Vic, que recull aquest llibre, vol ser un compendi de fets, dades i persones que han propiciat, al llarg de tots aquests anys, que la nostra corporació tingués vida: és a dir, la nostra història. Amb la seva publicació volem deixar constància de tota la tasca realitzada durant aquests cent vint-i- cinc anys, des de que es va plantar la seva llavor fins avui. És, també, el just reconeixement a tots aquells i aquelles que malgrat haver fet un gran treball, aquest ha quedat diluït, com acostuma a succeir en institucions, corporacions o col·lectius on es treballa en equip perdent-se la identitat dels seus autors. És de justícia, doncs, retre homenatge als qui d'una forma més directe o circumstancial, hi han participat.

Al llarg dels diferents capítols, que recullen des del seu inici, la vida col·legial, es constata que la nostra és una institució plenament reconeguda i arrelada, que ha sabut en cada moment adaptar-se als nous temps. Igualment, que la labor desenvolupada, en pro del dret i la justícia, per les diferents Juntes de Govern i els Degans que l'han presidit, ha estat sempre dirigida i concebuda en un triple camí.

En primer lloc, vetllant pel compliment de la funció social de l'advocacia dins el nostre àmbit territorial, posant al servei del ciutadà tots aquells mitjans que han de servir-li en un estat de dret, com són el servei d'orientació jurídica, el torn d'ofici, torns d'ofici especials per a víctimes de maltractaments, menors i laboral, l'assistència al detingut, la tramitació dels expedients per la sol·licitud de l'obtenció del dret al benefici de la justícia gratuïta i , especialment la mediació, com a sistema alternatiu a la via judicial en la resolució dels conflictes, mitjançant la creació del Centre de Mediació Familiar i el Tribunal Arbitral. L'anterior sense oblidar la necessitat d'impulsar, amb l'Ajuntament i totes les entitats de la nostra ciutat, la creació del Jutjat Penal de Vic, Departament de Fiscalia propi i la creació de més jutjats, entre d'altres projectes ciutadans.

En segon lloc, desenvolupant la funció de fomentar la formació integral de tots els advocats i advocades que exercim la nostra professió dins l'àmbit col·legial, posant al nostre abast, la Biblioteca, la organització contínua de cursos i sessions informatives relatives a les constants novetats legislatives i diferents matèries jurídiques, ja per la via presencial o per mitjà de la xarxa de videoconferència del Consell de l'Advocacia Catalana, així com de les noves tecnologies i signatura electrònica. També l'Escola de Pràctica Jurídica, intensificant i complementant, des del punt de vista pràctic, la formació teòrica rebuda a la universitat, pels recents col·legiats.

I, igualment, al marge de les esmentades funcions social i formativa i de prestació de serveis al col·legiat, l'advocacia osonenca no ha oblidat, en cap moment, que la principal funció dels Col·legis d'Advocats és la defensa de la nostra professió i garantir el control i compliment de les normes deontològiques en el seu exercici, davant l'actual situació de llibertat d'establiment i la lliure circulació. I és des d'aquest altre punt de vista que, des de sempre, s'ha fomentat en els ciutadans i en la societat en general, la importància de la funció de l'advocat, com un

professional que té preparació tècnica i una visió processal dels problemes, que li permeten prendre decisions i aconsellar al seu client en el sentit correcte.

Les anteriors funcions han estat desenvolupades sense oblidar, en cap moment, la bona companyonia entre els companys i companyes, les institucions judicials i altres agents polítics i socials, que han fet possible que el camí seguit pel nostre col·lectiu, des del seu naixement, hagi evolucionat conjuntament amb la vida ciutadana. De la lectura d'aquest llibre de la nostra història, la de l'advocacia osonenca, es pot constatar aquesta voluntat de transmetre a la nostra societat la nostra força perquè, d'aquesta manera, vegi en la justícia i en el dret les eines de defensa dels seus drets i llibertats.

Així, sensibilitzats amb les diferents problemàtiques socials de les ciutats del nostre àmbit territorial, el Col·legi d'Advocats de Vic és membre i forma part del treball desenvolupat per les diferents Comissions creades pels Ajuntaments de Vic, Torelló, Manlleu i Roda de Ter. Aquestes corporacions municipals han confiat en la nostra institució i som un puntal més en aquesta lluita diària, que representa en la defensa dels drets dels ciutadans. Tot l'anterior, sempre dins un marc d'actuacions que ens permeten racionalitzar i optimitzar recursos, així com sumar i coordinar esforços i intervencions, quedant fixades en coadjuvar en els diferents projectes ciutadans.

Estem, per tant, plenament convençuts que en la realitat dels nostres dies, sembla ben clar que per a un Estat de Dret, la fortalesa d'unes institucions, d'unes entitats i d'unes persones que volen i saben treballar juntes, aportant el millor de cadascuna, és una inversió fonamental per a la garantia d'un sistema eficient d'igualtat i llibertat, ja que tenim la ferma convicció que els grans projectes col·lectius només poden assolir-se de forma col·lectiva.

Aquesta presentació del llibre que recull la història del nostre col·legi, és també un mitjà idoni per agrair a tots i totes els que l'han fet possible. De forma especial aquest agraïment va dirigit al seu autor, Ramon Ordeig, que ha sabut recollir i descriure quina ha estat la historiografia del nostre col·lectiu, la seva evolució davant els grans canvis polítics, social i jurídic des de la seva constitució fins avui, així com quin ha estat el paper que l'advocacia osonenca al marge de l'exercici de la professió, ha desenvolupat a la vida política i social de la nostra ciutat. També un especial agraïment a tots els companys i companyes que, amb el seu veritable i encertat exercici memorístic i recull documental, han fet possible reconstruir la història d'aquells anys i d'aquells fets històrics i col·legials dels quals tan sols en teníem escassa o nul·la referència.

Un agraïment especial també a Guillem Soldevila, director creatiu de GS Gràfica, i als seus col·laboradors, que han dissenyat el llibre que tenim a les mans.

Moltíssimes gràcies a tots i a totes. Per molts anys! I una forta abraçada!!!

ROSA M. VARELA MANUBENS
Degana

I. VIDA CORPORATIVA

Des del 1882, any de la fundació del Col·legi d'Advocats de Vic, fins avui, en què commemorem els 125 anys de la seva existència, la vida d'aquesta corporació vigatana ha conegut diverses èpoques, amb algunes dates claus: l'època que va des de la seva fundació l'any 1882 fins al 1899, la restauració del Col·legi el 1930, el curt període de la Segona República, la llarga etapa del règim de Franco, els vint anys que van del 1976 fins al 1996 i, per últim, la nova època que comença amb la inauguració del nou domicili social a Casa Dou l'any 1997. En aquest primer capítol s'estudia la vida del Col·legi durant les esmentades etapes de la seva història.

1. DE LA FUNDACIÓ AL 1899

El 15 de setembre de 1870 el ministeri de Gràcia i Justícia promulgava a Madrid la Llei Orgànica del Poder Judicial, el títol XXI de la qual era dedicada als advocats i als procuradors. En un dels seus articles permetia la fundació de col·legis d'advocats en aquelles poblacions que, sense tenir Audiència ni ser capitals de província, comptessin amb un mínim de vint advocats en exercici, encara que visquessin o exercissin la professió en un radi de dues llegües (arts. 860 i 861).

No fou, però, fins dotze anys més tard que, en base a aquestes disposicions, es decidí la fundació del Col·legi d'Advocats de Vic. De fet, la situació política i la guerra carlina no havien ofert l'ocasió propícia per a una decisió d'aquesta mena, si és que hi havia a Vic vint lletrats en exercici. Així, doncs, després d'una sèrie de reunions preparatòries, el Col·legi quedà constituït el dia 1 d'agost de 1882, tal com n'informà el periòdic vigatà «La Veu del Montserrat» del dia 5 d'agost en la gasetilla següent que, a manca de cap altre document, pot ser considerada la seva acta fundacional: «Lo dia 1 del present mes, baix la presidència del M. Il·ltre. Sr. Jutge de 1a Instància, y assistència del nou Promotor Fiscal, quedà constituhit lo Col·legi de advocats de la ciutat de Vich, compost de vint y un membres matriculats, habent sigut nombrada per unanimitat la Junta tal com segueix: Degà: D. Manuel Galadies, Diputat 1er D. Mariano Fàbregas, 2on D. Miquel Bertran, Tresorer: D. Joseph Font y Manxarell, y Contador secretari: D. Anton Bach y Xicoy. Se creu fundadament que la Corporació s'aumentarà ab altres advocats de la pròpia ciutat, que per circumstàncias especials no pogueren assistir a las reunions que se celebraren pera la formació de dit Col·legi».

Sabem ben poca cosa sobre la vida de la corporació a partir de l'any de la fundació. Només algunes notícies, espigolades en la premsa local, ens demostren que funcionava. Així, en notificar-se pel novembre de 1883 la mort de Miquel Bertran i Gavarró, es feia constar com a títol de més distinció el de pertànyer al Col·legi d'Advocats. Això mateix ocorregué en donar-se a conèixer la mort, pel desembre de 1884, de Manuel Galadies i de Mas, en l'esquela del qual el títol de degà del Col·legi d'Advocats fou col·locat en el primer lloc.

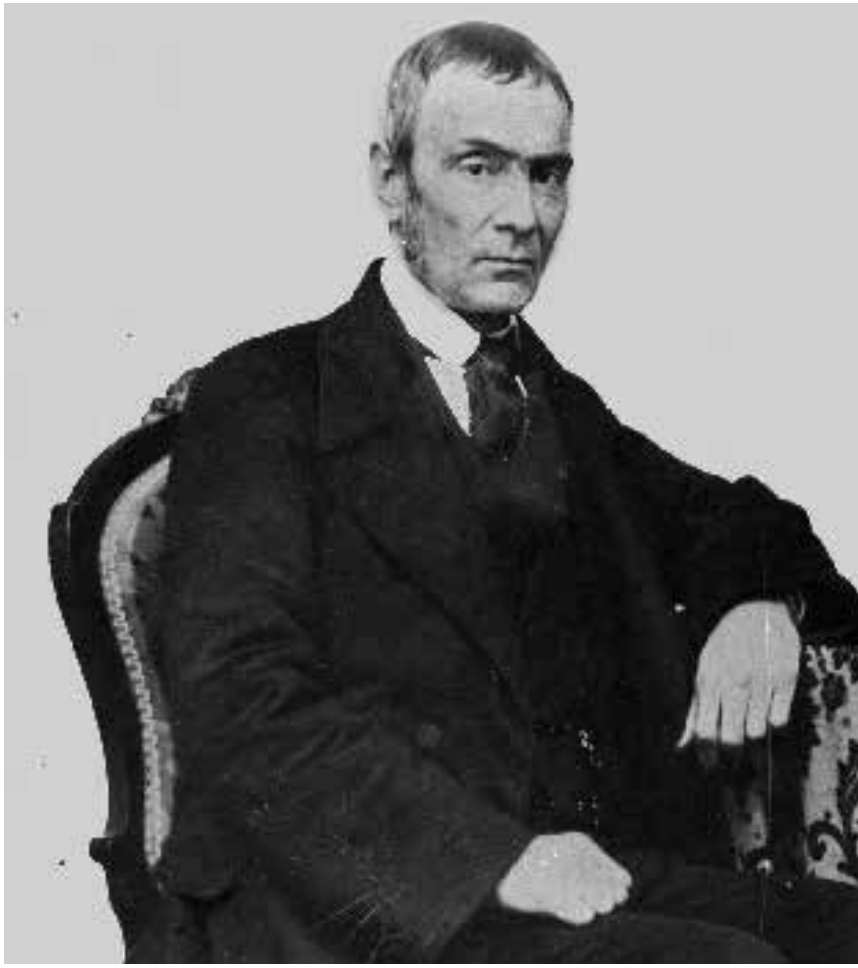

Manuel Galadies i de Mas, primer degà del Col·legi.

Traspassat Galadies, fou el diputat primer Marià Fàbregas qui passà a exercir el deganat, però de la seva actuació tampoc no sabem gaire cosa. Del seu mandat és el fet ocorregut l'última setmana de 1888 quan, segons la premsa, tots els advocats de Vic, llevat d'un, es donaren de baixa en protesta per l'actuació del jutge de Primera Instància, Mariano García Bajo. Aquest conflicte degué quedar solucionat des que, a primers de febrer de 1889, l'esmentat jutge fou traslladat al jutjat de Balaguer.

Narcís Verdaguer i Callís, promotor de la campanya de protesta contra l'article 15 del Codi Civil del 1889.

El 1889 fou precisament un any en què els advocats tingueren un protagonisme palès. Tot començà quan, el 28 de febrer, el Senat de Madrid aprovà un projecte de Codi Civil que contenia un article, el famós article 15, clarament uniformista i vexatori per al dret català. La campanya de protesta fou dirigida des de Barcelona pel jove advocat vigatà Narcís Verdaguer i Callís, llavors ja secretari de relacions de la flamant Lliga de Catalunya. Verdaguer, correponsal també de «La Veu del Montserrat» de Vic, trobà en aquest periòdic un magnífic herald de la protesta. Amb els directors de la premsa vigatana, els presidents de les entitats i una representació dels advocats i dels propietaris rurals, formà una comissió que organitzà un gran míting de protesta per al 25 de març. Quan, malgrat tot, el polèmic codi fou aprovat per les Corts espanyoles el 17 d'abril següent, la protesta assolí tons d'exasperació. La intensa campanya, però, trobà la seva compensació en aconseguir-se, pel juny del mateix any, que l'article 15 fos reformat.

El mateix any 1889 es publicà un llibre titulat «Lo nou códich civil: cartes d'un misser y cap de casa català», degut a la ploma del lletrat vigatà Francesc Xavier Calderó. En la portada del llibre, sortit de la impremta Anglada de Vic, s'informa que l'autor fou un dels delegats al Congrés Català de Jurisconsults «per lo Col·legi d'Atvocats de Vich». La veritat era que l'esmentat congrés havia tingut lloc en 1880-1881 i que Calderó hi havia assistit en representació dels advocats del districte de Vic i no pas d'un Col·legi d'Advocats que no s'havia fundat encara. No obstant això, com que el col·lectiu d'advocats s'havia constituït al cap de poc en Col·legi, no devia semblar gens abusiu permetre's aquell petit anacronisme, sobretot si en el moment de publicar-se el llibre subsistia encara el Col·legi.

En una guia de la ciutat de Vic publicada amb motiu de la festa major de 1896, hi consta una llista de vint-i-tres advocats, però sense dir si tots eren exercents o si constituïen Col·legi. De fet sumaven tres

lletrats més dels que eren necessaris per poder formar Col·legi, en el cas que tots fossin exercents, però sis d'ells eren preveres i, per tant, això fa pensar que se'ls incloïa en la llista per poder arribar a fer el nombre requerit per la llei. En l'ordre que els publica la guia, els noms dels advocats són aquests: Marià Fàbregas i Casadevall, Josep Font i Manxarell, Antoni Bach i Xicoy, Josep Viguer i Canas, Francesc de P. Masferrer i Arquimbau, Josep Soler i Aloy, Josep Sala i Molas, Joaquim Onyós i Banús, Joan Dou i Blancafort, Joaquim d'Abadal i Calderó, Josep Bach i Serra, Francesc X. Calderó i Vila, Jacint Comella prevere, Joan Errando prevere, Francesc X. Fontanellas prevere, Josep Galobardes prevere, Miquel Rota i Torrents, Marià de Rocafiguera i Ventós, Josep M. Subirachs i Mascaró, Jaume Serra i Jordí prevere, Andreu Serra i Rafart, Narcís Vilarrasa prevere i Antoni d'Espona i de Nuix. Els anomenats en els tres primers llocs són els personatges que havien format part de la primera Junta de Govern del Col·legi. Sabent que el degà que succeí a Galadies era Fàbregas, cal deduir que els quatre lletrats enumerats després d'ell devien ser els que formaven la Junta de Govern en aquell moment.

Encara el 18 de febrer de 1899, en la nota necrològica que el periòdic vigatà «El Norte Catalán» dedicà a Marià Fàbregas arran de la seva mort esdevinguda cinc dies abans, quan comptava 62 anys d'edat, es deia d'ell que era el degà dels advocats vigatans. Tots els indicis, però, fan creure que després de la mort del degà Fàbregas el Col·legi no tardà gaire a extingir-se i que l'extinció li degué venir per la manca del nombre necessari d'advocats en exercici que marcava la llei.

Aquesta última apreciació la trobem confirmada en la Guía judicial de Cataluña. Listas oficiales de los colegios de Abogados, Escribanos y Procuradores, editada a Barcelona el 1911. Pel que fa als partits judicials de la província de Barcelona, s'hi esmenten els Col·legis d'Advocats de Manresa, Mataró, Sabadell i Sant Feliu de Llobregat. Però en donar les llistes del partit judicial de Vic, no s'hi fa cap referència al Col·legi d'Advocats i només s'hi anomenen els set «abogados que ejercen» i els catorze «abogados que no ejercen». Els set advocats exercents hi són anomenats en l'ordre següent: Josep Font i Manxarell, Antoni Bach i Xicoy, Josep Sala i Molas, Joan Dou i Blancafort, Rafael Vall i Valls, Francesc A. Baqué i Llargués i Josep M. Subirachs i Mascaró. Entre els advocats no exercents hi ha compresos quatre preveres, un escrivà, tres notaris i un procurador.

«Després de la mort del degà Fàbregas el Col·legi no tardà gaire a extingir-se»

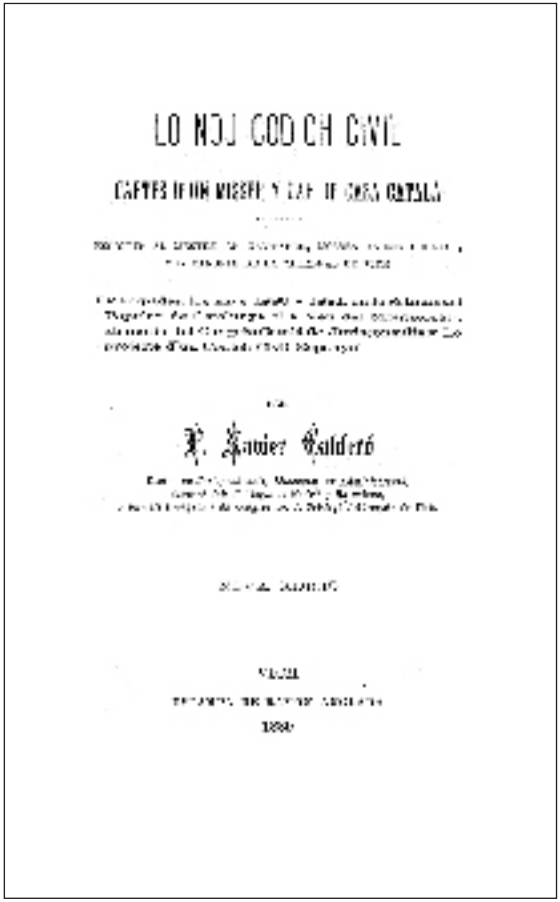
LO NOU CODICH CIVIL

CAPTEB DE UN MISSERI Y LAF DE CASA CATALA

F. Xavier Calderó

1888

El «Col·legi d'Atvocats de Vich» apareix esmentat en la portada de «Lo nou Códich Civil» de Francesc Xavier Calderó.

Joan Dou i Blancafort, primer degà després de la restauració del Col·legi, s'havia llicenciat en Dret el 1894.

2. LA RESTAURACIÓ DEL 1930

No fou fins el 7 d'abril de 1930 que en una reunió de lletrats celebrada a Vic, després d'haver-se comprovat que sumaven el nombre suficient d'advocats exercents, es prengué la decisió de constituir-se en Col·legi. Es nomenà una ponència formada pels advocats Carles Onyós i Miquel Arumí, encarregada de redactar els estatuts de la projectada entitat.

La constitució oficial del Col·legi d'Advocats de Vic tingué lloc el dia 25 de juny de 1930, segons que deixà constància la «Gazeta de Vich» l'endemà en la gasetilla següent: «Ahir va constituir-se el Col·legi Oficial d'Advocats d'aquest partit judicial; la Junta de Govern serà formada provisionalment pels següents lletrats: Degà, Joan Dou i Blancafort; Diputat 1er, Joan Anglada i Vilardebò; Diputat 2on, Josep M. Subirachs i Mascaró; Tresorer, Miquel Arumí i Fargas; Secretari, Joaquim Espona i Puigserinanell».

En aquell moment es parlava de constitució i de fundació, però de fet es tractava d'una restauració. De fet ho era, però el cas és que ben pocs recordaven aquell Col·legi que havia existit feia més de trenta anys. En aquest sentit és ben il·lustrativa la informació publicada en la «Gazeta de Vich» del 10 de juliol de 1930: «Ara que s'ha constituit el Col·legi d'Advocats de Vich i que es parla d'anar a la promulgació de l'apèndix de dret foral de Catalunya a base de l'obra de l'il·lustre jurista Manuel Duran i Bas, és curiós observar que la "Introducción" de la seva memòria publicada a expenses de la Diputació de Barcelona en l'any 1883 digui el seu autor que "debe rendir un tributo de gratitud a los Colegios de Abogados de Barcelona, Gerona, Lérida, Tortosa, Vich y otros". És la primera vegada que hem vist aludit un Col·legi d'Advocats de la nostra ciutat; ens agradaria poder comprobar la seva existència i creiem interessaria al nostre Col·legi l'intentar-ho».

La Junta de Govern provisional es traslladà a Barcelona el 29 d'agost de 1930 per tal de visitar el president de l'Audiència Territorial i fer-li lliurament del testimoni de l'acta de constitució del Col·legi. El president felicità la Junta per la fundació aquest és el mot usat per la premsa del nou organisme.

El 23 de gener de 1931 se c elebrà per primera vegada la festa patronal de Sant Ramon de Penyafort. El matí d'aquest dia el degà dels canonges, Jaume Serra i Jordi, oficià una missa a l'església de la Mercè, en l'altar de l'aparició de la Verge al rei Jaume i als sants Pere Nolasc i Ramon de Penyafort. Hi assistiren la majoria dels lletrats de Vic i els seus familiars, amb el jutge de Primera Instància Àngel Campano i el jutge municipal Josep Rierola, el registrador de la propietat Enric Ferran, el degà dels procuradors Ramon Maresch, els notaris, el metge forense, els secretaris i els oficials dels jutjats i funcionaris. La festa s'acabà amb un àpat al restaurant La Constància.

El 26 de febrer següent la premsa local informava que el Col·legi d'Advocats projectava acudir a la informació que el Govern havia obert sobre les modificacions i supressions que s'haurien d'introduir en el Codi Penal promulgat per la Dictadura.

«La constitució oficial del Col·legi d'Advocats de Vic tingué lloc el dia 25 de juny de 1930»

3. DURANT LA SEGONA REPÚBLICA

«El 1932 s'acordà de posar en pràctica els drets de l'idioma català en els jutjats i en les oficines públiques tan bon punt l'Estatut tingués plena vigència.»

El 18 d'abril de 1931, quatre dies després de la proclamació de la Segona República, la «Gazeta de Vich» informava que el Col·legi d'Advocats s'havia reunit i havia acordat de fer una visita oficial al president de l'Audiència, Oriol Anguera de Sojo, per tal d'oferir-li la seva cordial adhesió a l'obra de consolidació del nou règim. El dia 21 següent la Junta de Govern i una representació dels procuradors eren rebuts per Anguera de Sojo, governador civil interí també, el qual féu un gran elogi de la tradició cultural de Vic dient que havia de posar-se al servei de la nova estructuració del sistema polític de Catalunya.

A principis de juny del mateix any l'Audiència nomenava jutge l'advocat Alfons Espina, el qual des de feia temps s'havia donat de baixa com a procurador, i jutge suplent el jove advocat Josep M. Maresch.

La defensa del Col·legi fou la causa que a finals de maig de 1932 es lliurés a l'Ajuntament de la ciutat un escrit de queixa per haver estat designat com a assessor jurídic de la Comissió d'Aigües un advocat que no pertanyia al cos. Al cap d'un mes es donaven de baixa els lletrats Josep M. Subirachs i Miquel Pujol, aquest darrer després d'haver estat processat i d'haver apel·lat a l'Audiència de Barcelona. A principis de juliol el Col·legi acordava acudir corporativament amb els procuradors a la processó de Sant Miquel dels Sants.

L'aprovació de l'Estatut de Catalunya per part de les Corts Constituents de Madrid, el 9 de setembre de 1932, motivà que la Junta de Govern, en nom del Col·legi, trametés un telefonema de felicitació al president de la Generalitat, Francesc Macià. Arran d'aquesta aprovació s'acordà de posar en pràctica els drets de l'idioma català en els jutjats i en les oficines públiques tan bon punt l'Estatut tingués plena vigència.

Un tema de preocupació per al Col·legi durant els últims mesos de 1932 fou la nova divisió comarcal i judicial de Catalunya que es trobava en projecte. A primers de setembre decidí d'emprendre una activa campanya en pro del manteniment i, fins i tot, de l'engrandiment del partit judicial de Vic. En aquest sentit, el 19 d'octubre la Junta de Govern feia una visita a l'alcalde de Vic, Marià Serra i Badell, per tal de demanar-li que l'Ajuntament s'interessés en l'afer i procurés que a la ciutat li fos concedit el lloc que per la seva importància creien que mereixia. Per la mateixa qüestió els membres de la Junta es traslladaren el dia 21 a Barcelona, on mantingueren diferents entrevistes al Palau de la Generalitat i al Palau de Justícia. I el 8 de novembre, acompanyats per l'exdiputat Antoni Calderó i Abadal, foren rebuts al Departament de Justícia i Dret, instal·lat de bell nou al palau del Parc de la Ciutadella, pel conseller Pere Comes. Tractada la qüestió, se li féu ofrena d'una col·lecció de fotografies de les sales del Jutjat de Vic per demostrar la seva acurada instal·lació, sobretot de la sala d'audiències.

De l'any 1933 no hi ha cap fet a destacar, però del 1934 cal destacar-ne diversos. En primer lloc, que el 30 d'abril Oriol Anguera de Sojo pronuncià una conferència al Col·legi Notarial de Catalunya, dins un cicle organitzat per l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, sobre el tema del «Dret especial de la Comarca de Vich». De més transcendència per a la vida interna del Col·legi foren les eleccions per als càrrecs de la Junta de Govern que tingueren lloc el diumenge 3 de juny en el marc de la Sala d'Advocats de l'edifici del Jutjat de Primera Instància.

Del 1935 s'han de destacar les obres de reforma que s'emprengueren en l'edifici del Jutjat i, entre elles, les de millora en la decoració i en el moblatge de la sala destinada al Col·legi d'Advocats.

Pel maig de 1936 foren molts els advocats vigatans que participaren en les sessions del Congrés Jurídic Català que se celebrava a Barcelona.

En referència a aquest congrés, l'advocat Joan Anglada publicà, durant els mesos de maig i juny, una sèrie d'editorials dins la «Gazeta de Vich» amb el títol genèric de «El Congrés Jurídic Català». Es troben reproduïts dins el seu llibre «Editorials de la "Gazeta de Vich" (1930-1936)», publicat a Vic el 1992.

Durant les tristes jornades del juliol de 1936, al començ de la Guerra Civil, l'edifici del Jutjat i la seu del Col·legi d'Advocats foren assaltats i espoliats, de manera que es perdé tota la documentació que s'hi havia aplegat. El Col·legi, degut a la situació revolucionària, quedà en suspens. Els lletrats Miquel Pujol i Matavera i Joan Traveria i Pubill foren assassinats i altres fugiren a l'estranger o a la zona nacional. Els que romangueren a Vic foren obligats, com altres vigatans de professions liberals, a treballar en la construcció del camp d'aviació.

La sala d'audiències dels Jutjats de Vic el 1932.

4. DURANT EL RÈGIM DE FRANCO

Acabada la Guerra Civil, els advocats Joan Dou i Joaquim Espona, degà i secretari de la Junta de Govern existent amb anterioritat al 18 de juliol de 1936, visitaren el president de l'Audiència Territorial per tal de rebre les instruccions convenients encaminades a la reconstitució del Col·legi. Rebuda l'ordre de reconstituir-lo provisionalment amb la mateixa Junta de Govern formada abans de la guerra, el 15 de febrer de 1940 es reuniren set advocats, convocats per Joan Dou, i encomanaren al tresorer Miquel Arumí i al secretari Joaquim Espona que recollissin totes les dades precises per poder dur a terme l'esmentada reconstitució.

Al cap de dos mesos, el 15 d'abril, es reuní la Junta de Govern i davant d'ella els advocats Arumí i Espona, després d'haver manifestat que no havien pogut trobar cap llibre ni expedient relacionat amb el Col·legi, exposaren la llista reconstruïda dels col·legiats en exercici i sense exercici el 18 de juliol de 1936. Els primers eren 24 i els altres 13, de manera que sumaven 37 col·legiats. Aprovada la gestió, es donà per reconstituït el Col·legi.

El 20 de gener de 1941 es reuní la Junta General ordinària dels col·legiats, la qual aprovà la baixa d'alguns advocats. Al mateix temps, en diferents reunions de la Junta de Govern, aquesta anà donant d'alta lletrats de Vic i de fora que sol·licitaven l'ingrés en el Col·legi.

El notari Josep Sans i Font, degà honorari del Col·legi, a la presidència de la festa patronal del 1948.

Per un decret governatiu del 14 d'octubre de 1942, la Junta de Govern hagué de designar un compromissari per a l'acte d'elecció dels procuradors en Corts en representació dels col·legis d'advocats. Aquesta intervenció en la política orgànica del règim, així com la designació d'un compromissari per a l'elecció dels diputats provincials, s'aniria repetint periòdicament en el futur.

La interinitat de la Junta de Govern acabà el 15 de març de 1943, en què la Junta General extraordinària del Col·legi en pogué elegir una de definitiva, el deganat de la qual continuà confiat a Joan Dou. Mort aquest degà el 30 de març 1945 i elegida una nova Junta de Govern el 26 d'octubre següent, el deganat recaigué en Joaquim Espona i Puigserinanell. El 3 de novembre de 1947 es nomenà degà honorari del Col·legi, en reconeixement dels seus mèrits i del seu treball durant gairebé mig segle, el notari jubilat Josep Sans i Font (1873-1958).

En l'escaiença del centenari de la mort del gran filòsof vigatà Jaume Balmes, el 16 de febrer de 1948 el Col·legi convocà un premi dotat amb cinc mil pessetes per a un estudi relatiu a la labor balmesiana entorn del Dret. El 1950, en ocasió de les festes organitzades el mes d'octubre per la canonització de sant Antoni M. Claret, el Col·legi concedí un premi dotat amb mil pessetes, el qual s'atribuí a un treball titulat «San Antonio M. Claret, doctor popular». La corporació també participà en el cinquè centenari de la constitució del municipi de Vic, celebrat els anys 1950 i 1951, formant part el degà de la Junta de Commemoració i clausurant el cicle de

El ministre de Justícia, entre el degà Anglada i l'ex-degà Espona, durant la inauguració e la Casa de Justícia el 15 de juny del 1968.

conferències amb la que pronuncià Josep M. Pi i Sunyer, tractadista de Dret Administratiu, el 6 de maig de 1951.

A començaments de 1950, deu anys després de la reconstitució del Col·legi, el nombre de col·legiats havia arribat a la xifra de 66, dels quals 53 eren exercents i els altres 13 no. Cal tenir en compte, però, que molts dels col·legiats no residien ni a la ciutat ni al partit de Vic.

Pel juny de 1954 el degà Espona i el diputat primer Anglada representaren el Col·legi en el tercer Congreso Nacional de la Abogacía, celebrat a València.

El 1960 el Col·legi hagué de sortir en defensa de la seva pròpia existència enfront d'una ofensiva que pretenia la supressió dels col·legis locals. A principis de l'any esmentat, a vint de la reconstitució de la corporació, el nombre de col·legiats era de 94, dels quals 73 exercents.

La necessitat de construir un nou edifici per als Jutjats i per als altres organismes depenents del ministeri de Justícia motivà que pel febrer de 1963 viatgessin a Madrid, acompanyant l'alcalde de la ciutat, el jutge de Primera Instància, el secretari municipal i, en representació dels advocats, el degà Espona i el bibliotecari Serra. Es nomenà també una comissió formada pels diputats i el secretari de la Junta de Govern amb la finalitat de mantenir viu l'interès en aquest afer. Aquesta comissió, al seu torn, viatjà a Madrid pel novembre de 1964. El 19 de novembre de 1965 el Consell de Ministres aprovava el projecte de construcció del nou edifici, la primera pedra del qual fou col·locada i beneïda el 9 de juliol de l'any següent. La inauguració, presidida pel ministre de Justícia, tingué lloc el 15 de juny de 1968.

Acte al Col·legi d'Advocats de Vic l'any 1975.

El 28 de gener d'aquell any 1968 l'advocat Joan Anglada i Vilardebò havia pres possessió del deganat, en el transcurs de la reglamentària Junta General ordinària del mes de gener, aquesta vegada reunida a la Biblioteca Balmes per raó del traslladt que s'estava efectuant del seu domicili a la nova Casa de Justícia. En el mateix acte s'acordà nomenar degà honorari Raimundo Vidal Pazos, degà del Col·legi d'Advocats de Vigo, com a prova d'agraïment per la seva actuació a favor dels col·legis locals.

Dins dels actes del II Congrés Jurídic Català celebrats el 1971, el Col·legi es féu càrrec de l'organització d'una reunió a Vic de la secció V, la qual tingué lloc a la Sala de la Columna el 29 d'octubre. Amb data de 12 de febrer de 1972 el Col·legi expedí, a petició d'Òmnium Cultural, un «Dictamen jurídic sobre l'idioma català a les escoles de Catalunya», firmat pel degà Anglada. Les seves conclusions, relatives a l'obligació dels mestres d'ensenyar el català, causaren un impacte considerable.

L'estadística de col·legiats l'any 1975 era la següent: 26 exercents amb residència, 113 exercents sense residència i 33 no exercents. El Col·legi d'Advocats de Vic, doncs, era constituït per 172 col·legiats.

5. DE L'ANY 1976 AL 1996

Amb les restauracions de la monarquia espanyola pel novembre de 1975 i de la Generalitat de Catalunya per l'octubre de 1977, incloses les primeres eleccions generals del juny de 1977, començava una època democràtica, dins la qual ha pogut sorgir un organisme com el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya o s'ha pogut plantejar una normalització de l'ús del català en l'àmbit jurídic.

La dinàmica cultural del Col·legi vigatà experimentà una forta embranzida des del 1976. Aquest any s'inicià, en el marc de la biblioteca de l'entitat, un cicle de conferències sobre temes jurídics que tingueren com a ponents lletrats tan il·lustres com Cesario Rodríguez Aguilera, Josep Andreu i Abelló i Ignasi de Gispert, entre altres.

Pel gener de 1977 es publicà el primer número del «Butlletí de l'Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Vic», dirigit per Guillem Serra. El mes següent es convocà, a proposta del degà Anglada, un premi dotat amb 250.000 pessetes i destinat al millor estudi sobre la persona i l'obra del jurisconsult vigatà Jaume Callís. Aquest premi fou adjudicat, el 2 de desembre de 1978, a Jesús Lalinde Abadía, degà de la Facultat de Dret de Saragossa, per l'estudi titulat «La persona y la obra del jurisconsulto vicense Jaume Callís», publicat pel propi Col·legi el 1980.

Portada del primer número del «Butlletí de l'Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Vic»

El 23 de gener del 1979 es lliurà el premi «Jaume Callís» al professor Jesús Lalinde Abadía.

Portada del llibre de Jesús Lalinde Abadía «La persona y la obra del jurisconsulto vicense Jaume Callís», publicat el 1980.

«L'any 1981 el nombre de col·legiats pujava a 168, dels quals només 31 eren exercents amb residència.»

El 9 de maig de 1978 el degà Anglada participà a Barcelona en la constitució del Secretariat dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, el comitè executiu del qual quedà format pels degans de Barcelona, Tarragona i Vic.

Mort el degà Anglada el 18 de setembre de 1979, actuaren de degans en funcions, successivament, Miquel Genís, traspassat el 2 de maig de 1980, i Josep Espona, fins que el 25 de gener de 1981, després de l'elecció reglamentària, aquest prengué possessió del deganat. En aquesta mateixa data foren aprovats els estatuts del Grup d'Advocats Joves, el qual celebrà l'assemblea constitutiva el 5 de febrer següent. En fou primer president Miquel S. Pi i Costa.

L'any 1981 el nombre de col·legiats pujava a 168, dels quals només 31 eren exercents amb residència. El mateix any 1981 calgué sortir de nou en defensa de l'existència dels col·legis locals, aquesta vegada amenaçada per un article de l'Estatut de Col·legis Professionals que s'estava debatent en el Parlament de Catalunya. L'actuació dels diputats Marià Vila i Abadal i Josep M. Casals i Guiu en aquest afer fou objecte d'agraïment per part del Col·legi.

El 10 de juny de 1983 tingué lloc a Tortosa la sessió constitutiva del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, amb l'assistència dels degans dels catorze col·legis catalans, entre els quals el de Vic, Josep Espona.

Aquests anys els col·legiats pogueren participar en diferents jornades d'àmbit català, com ara les Jornades de Dret Català o les Jornades de les Juntes de Govern dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, i en cursos de formació i conferències d'àmbit local, com ara un «Curs de llengua catalana i de llenguatge jurídic català». El 1985 es participà a Tarragona en el I Congrés de l'Advocacia Catalana i des del mateix any es rebé els assistents a la Universitat d'Estiu Josep Trias de Bes, organitzada pel Col·legi d'Advocats de Barcelona.

El Col·legi tingué accés al Consejo General de la Abogacía Española per mitjà del degà Espona, el qual en fou nomenat conseller el 1983. D'altra banda, el parer del Col·legi fou tingut en compte en el procés d'adequació de la Compilació del Dret Civil de Catalunya a la Constitució de 1978 a través d'un dictamen elaborat per Antoni Mirambell i Abancó a sollicitud de la Conselleria de Justícia de la Generalitat.

En ocasió del XXV aniversari de la compilació del Dret Civil de Catalunya, commemorat a Vic el 29 de novembre de 1985, el degà Josep Espona presentà un estudi sobre «Pactes de supervivència» conjuntament amb el notari Antoni Combalia i Vidiella.

El dia 1 de juny de 1986 es constituí, a la ciutat de Lleida, l'Associació d'Exdegans, integrada en el Consell dels Col·legis d'Advocats. Pel que fa al Col·legi de Vic, no vivia llavors cap dels seus exdegans. Anys a venir, però, els exdegans vigatans s'anirien sumant a l'esmentada associació.

Pel que fa al nombre de col·legiats, el 31 de desembre de 1986 el Col·legi era format per 328 lletrats, dels quals els exercents amb residència en la demarcació territorial sumaven 59, els exercents sense residència 202, els no exercents amb residència 49 i els no exercents sense residència 67. Dels 168 col·legiats de 1981 s'havia passat als 328.

El 1987 el Col·legi d'Advocats vigatà prengué un protagonisme inesperat quan, en Junta General extraordinària, acordà reclamar a l'Administració que en els pressupostos de l'any 1988 es consignés una partida suficient per al servei del torn d'ofici i d'assistència al detingut, tot manifestant que, en cas contrari, iniciaria una suspensió de l'actuació dels advocats en el torn d'ofici a excepció de l'assistència al detingut. Demanà, a més, l'adhesió dels altres col·legis catalans, els quals s'anaren adherint a la proposta. Per últim, el Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya acordà ratificar els acords de Vic i fer-los extensius a la resta de col·legis.

Promoguda pel degà Espona la investigació de la història de l'entitat, el gener de 1988 s'imprimí el llibre titulat «El Col·legi d'Advocats de Vic: ressenya històrica», obra de Ramon Ordeig i Mata, que fou presentat durant l'acte acadèmic de la festa patronal de l'any esmentat. Es donà a conèixer llavors que la fundació del Col·legi havia tingut lloc l'any 1882.

El 30 de gener de 1988 començà el seu deganat Miquel S. Subirachs, el qual participà l'any següent en el conflictiu V Congreso de la Abogacía Española, celebrat a Palma de Mallorca entre el 27 d'abril i l'1 de maig, en qualitat de membre de la Comissió del Torn d'Ofici. Obtingué, a més, la presidència de la comissió que sobre la mateixa qüestió formà el Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, els treballs de la qual culminaren en unes «Normes per a regular la retribució del Torn d'Ofici i Assistència Lletrada al Detingut», aprovades el desembre de 1990.

Una altra qüestió que ocupà el Col·legi en aquesta època, bé que ja encetada anys enrere, fou la de la normalització del català en l'àmbit jurídic i judicial. Així, s'adherí a la campanya normalitzadora promoguda pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

Portada del llibre «El Col·legi d'Advocats de Vic: ressenya històrica», de Ramon Ordeig i Mata.

Sala d'advocats de 1968 a 1994.

Arran de l'atemptat terrorista contra la caserna de la Guàrdia Civil de Vic, ocorregut el 29 de maig de 1991, el Col·legi intervingué en la defensa dels afectats i en la tasca de facilitar-los vivenda.

Un recurs interposat pel Govern de l'Estat contra 17 dels 21 articles de la Llei de Filiacions, aprovada pel Parlament de Catalunya el 10 d'abril de 1991, provocà una nota de protesta del Consell dels Col·legis d'Advocats, datada el 3 d'octubre de 1991, en la qual sostenia que el recurs «es fonamenta en una tesi que, portada a les seves últimes conseqüències, podria reduir el dret civil català en una relíquia històrica». Es constituí una Comissió per a la Defensa del Dret Civil Català, amb l'encàrrec de redactar el «Manifest en defensa del Dret Civil de Catalunya», datat el 26 de novembre de 1991 i signat pels representats dels col·legis d'advocats catalans i de les altres institucions jurídiques del país.

La renovació de la Junta de Govern el gener de 1992 portà al deganat l'advocat Miquel S. Pi i Costa, el qual s'integrà, en qualitat de conseller, com els seus antecessors, en el Consell de l'Advocacia Catalana i en el Consejo General de la Abogacía. Una de les actuacions del Consell el 1992 fou la proposta d'establir jutjat penal a Vic.

L'any 1993 es constituí l'Escola de Pràctica Jurídica «Joan Dou i Blancafort», adreçada únicament als llicenciats en Dret, «amb la intenció d'oferir una informació pràctica i eficient per dur a terme la funció pròpia d'advocat, en consonància amb el dret constitucionalment reconegut de l'assessorament lletrat», segons que consta en la presentació del programa dels cursos. Es dotà l'escola de director, cap d'estudis, cap d'administració, secretària i un extens elenc de professors.

Prèvia modificació de l'article corresponent dels Estatuts, des de les eleccions celebrades el 28 de gener de 1994 la Junta de Govern la formen nou membres: el degà, el vicedegà, el diputat primer, el diputat segon, el diputat tercer, el diputat quart, el tresorer, el bibliotecari-comptador i el secretari.

L'octubre de 1995 tingueren lloc a Vic les I Jornades Jurídiques Catalanes, organitzades pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, els col·legis d'advocats de Vic, Barcelona i Granollers i el Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya.

El 24 d'octubre del mateix any 1995 el degà Miquel S. Pi signava amb Francesc Xavier de Dou i d'Abadal, davant el notari Octavio Fernández Cadenas, l'escriptura de compravenda de Casa Dou per a domicili social de l'entitat. Fem referència a l'adquisició de la nova seu en l'apartat que dediquem al domicili social de l'entitat.

Un nou relleu en el deganat tingué lloc el 31 de gener 1996, en què Pi fou substituït per Àlvar Solà i Serrabou. L'agençament de Casa Dou requerí l'atenció preferent del nou degà i de tota la Junta de Govern durant l'any 1996. Tot i això, se celebraren a Vic les II Jornades de Justícia Gratuïta, organitzades conjuntament per la Generalitat i el Col·legi d'Advocats.

6. DEL 1997 A L'ACTUALITAT

L'estrena del nou domicili social a Casa Dou, a principis del 1997, representà la visualització més patent del canvi i del creixement que havia anat experimentant el Col·legi des dels anys vuitanta. Amb la nova seu començava també una nova etapa de l'entitat.

El març de 1997 se celebraren a Vic les II Jornades Jurídiques Catalanes, organitzades pel Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, el Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya i els col·legis d'advocats de Vic i Granollers. Organitzades pel Consell, s'han celebrat diverses Jornades de les Juntes de Govern dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, les VIII de les quals, organitzades pels col·legis de Granollers i Vic, se celebraren a l'hotel del Muntanyà, situat dins el municipi osonenc de Seva, els dies 25 i 26 d'abril de 1997.

Del 29 de setembre al 2 d'octubre de 1999 se celebrà a Tarragona el II Congrés de l'Advocacia Catalana amb el lema «Repte i responsabilitat». El degà Àlvar Solà formà part de la mesa en la segona sessió del plenari.

II Jornades Jurídiques Catalanes, al nou domicili social de Casa Dou, el març de 1997.

Celebració a Vic de les II Jornades Jurídiques Catalanes, el març de 1997.

Des de l'any 2000 el Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya disposa de pàgina web amb l'adreça www.cicac.org, en la qual es pot enllaçar amb els diferents col·legis del Consell, entre els quals el de Vic, dotat amb l'adreça www.icavic.es. Des del 2001 el Consell disposa també d'un butlletí electrònic d'informació que s'anomena Infonews, d'aparició mensual.

El 12 de maig de 2003 el Col·legi formà part de l'assemblea d'entitats osonenques, celebrada a la seu del Consell Comarcal d'Osona, que promogueren la Vegueria de l'Alt Ter.

Del període del deganat d'Àlvar Solà cal destacar també les gestions de la Junta de Govern encaminades a la creació d'un jutjat penal a Vic, amb demarcació pròpia, gestions que culminaren amb la seva aprovació per part del Congrés de Diputats, bé que no s'ha fet efectiu encara.

La Junta General extraordinària celebrada el 18 de desembre de 2003 aprovà una renovació important de la Junta de Govern, amb Rosa Maria Varela i Manubens com a degana i Sebastià Puigdecanet com a vicedegà. D'aleshores ençà cal destacar, com a fets més destacables promoguts pel Col·legi, la creació

del torn d'ofici de Violència Domèstica, el reforçament de la formació continuada dels col·legiats, la implantació del Centre de Mediació Familiar, la creació del Servei d'Orientació a la Mediació i la implantació de la secretària de la delegació del Col·legi a l'edifici dels Jutjats.

En el camp de les noves tecnologies, els darrers anys s'ha ampliat i s'ha agilitat la pàgina web del Col·legi i s'han implantat la comunicació col·legial per e-mail, amb informació diària del BOE, del DOGC, de les reunions, etc., i la signatura electrònica de tots els col·legiats.

Al començ del 2007 el nombre de col·legiats és de 350, dels quals 204 exercents amb residència en la demarcació, 40 exercents sense residència, 87 no exercents amb residència i 19 no exercents sense residència. Dels exercents amb residència, 103 són homes i 101 són dones. Per edats, resulta que 75 dels 103 homes i 91 de les 101 dones tenen entre 25 i 50 anys.

La degana Rosa M. Varela pren el relleu a Àlvar Solà en el seu primer acte com a degana, el 2004.

Congrés de la advocaía espanyola a Salamanca, davant l'arxiu històric de la Guerra Civil, l'any 2003.

El president del TSJC i el magistrat del Constitucional, Eugeni Gay, amb el degà dels jutges a Vic i l'actual degana del Col·legi.

El president del «Consejo de la Abogacía Española», acompanyat de l'actual degana i dels membres de la Junta de Govern, l'any 2005.

II. ELS PERSONATGES

Tots els col·legiats han donat vida al Col·legi d'Advocats de Vic durant els 125 anys de la seva existència, però n'hi ha hagut alguns que han estat decisius en la marxa de la corporació. Són, evidentment, els degans i els altres membres de les successives Juntes de Govern que ha tingut l'entitat. Cal destacar també altres lletrats vigatans i osonencs que, la majoria d'ells col·legiats, han excel·lit en l'advocacia, en la jurisprudència, en el periodisme, en la política, en la historiografia o en alguna altra branca del saber. A tots aquests personatges és dedicat aquest segon capítol.

1. ELS DEGANS

Al llarg de la història del Col·legi els degans han tingut un protagonisme palès en la marxa de l'entitat tant per la seva capacitat decisòria al capdavant de la Junta de Govern com per l'empremta que hi han deixat les seves personalitats.

Manuel Galadies i de Mas, el degà fundador, havia nascut el 17 de juny de 1807 a Ripoll, d'on el seu pare era jutge per nomenament de l'abat del monestir. Estudià humanitats i filosofia al Seminari tridentí de Vic i lleis a la Universitat de Cervera pels mateixos anys que ho feia Jaume Balmes, amb el qual l'uní una bona amistat. Des del 1839 es dedicà a l'exercici de l'advocacia a Vic, on regentà diverses vegades el jutjat de Primera Instància i el municipal i fou alcalde de 1848 a 1850, tot això abans de ser elegit degà del Col·legi d'Advocats el 1882. Paral·lelament a la seva professió, es dedicà a les ciències històriques, referides especialment a Vic, i en publicà alguns estudis, com ara el que titulà «Recuerdo histórico de la carretera de Barcelona a Vich», publicat el 1846. Participà entusiasta en les activitats del Círcol Literari, del qual ocupà la presidència els anys 1864-1865 i 1867-1868 i després en fou soci honorari. Morí solter a l'edat de 77 anys, essent degà del Col·legi d'Advocats, el 4 de desembre de 1884. La seva casa, la singular Casa Galadies del carrer de la Riera avui dia propietat de la ciutat i seu de diferents entitats, fou heretada pel seu nebot, el metge Manuel Sadurní i Galadies.

El successor de Galadies fou Marià Fàbregas i Casadevall, nascut a Vic el 1837, el mateix any en què el seu oncle Llucià Casadevall fou designat vicari capitular de la seu episcopal vigatana, de la qual seria bisbe de 1848 a 1852. Llicenciat en lleis, exercí el càrrec de registrador de la propietat i el de jutge de Primera Instància. Fou un dels fundadors del Círcol Literari, en el si del qual ocupà càrrecs directius. També fou redactor dels periòdics vigatans «El Ausonense» en 1861-1863 i l'«Eco de la Montaña» en 1863-1868. El 1882, arran de la fundació del Col·legi d'Advocats, fou elegit diputat primer de la Junta de Govern i el 1884, a la mort del degà Galadies, es convertí en el nou degà. Des de l'1 de juliol de 1886 fins al mateix dia de l'any següent ocupà l'alcaldia de la ciutat. Un dels seus fills, Marià, fou beneficiat de la catedral i un altre, Ramon, procurador causídic. Morí, després d'una brevíssima malaltia, el 13 de febrer de 1899, quan tenia tot just 62 anys d'edat.

Joan Dou i Blancafort, degà entre 1930 i 1945.

En restaurar-se el Col·legi l'any 1930, fou elegit degà Joan Dou i Blancafort, nascut a Vic el 1872. Es llicencià en Dret Civil i Canònic a la Universitat de Barcelona el 1894 i des d'aquesta data exercí l'advocacia a la seva ciutat natal. El 1899 fou nomenat jutge municipal. El 1900 es casà amb Assumpta d'Abadal i Portella i d'aquest matrimoni nasqueren vuit fills. A part de la seva professió, fou membre de diferents associacions benèfiques, religioses i educatives de Vic. Després d'exercir durant trenta-sis anys l'advocacia, quan ell ja comptava 58 anys d'edat, aconseguí la constitució o la restauració del Col·legi d'Advocats de Vic, del qual fou elegit degà. El 1936 hagué de veure com l'edifici del Jutjat, on hi havia la seu del Col·legi, era assaltat i espoliat. El 1940 tornà a posar en marxa l'entitat i la dirigí fins al 30 de març de 1945 en què morí. En homenatge a la seva labor es col·locà el seu retrat en la seu del Col·legi.

Joaquim Espona i Puigserinanell, degà entre 1945 i 1968.

El successor de Dou fou Joaquim Espona i Puigserinanell, el qual havia nascut a Vic el 1898 en el si d'una família d'advocats. Després dels estudis de batxillerat duts a terme al col·legi de Sant Miquel dels Sants, cursà la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona, on aconseguí la llicenciatura el 1921. Començà tot seguit l'exercici de l'advocacia i regentà alhora el càrrec de registrador substitut de la propietat, amb despatx obert en diferents indrets de la ciutat abans d'instal·lar-se en la casa de la rambla de Montcada. Casat el 1926 amb Trinitat Bayés i Vayreda, d'aquest matrimoni nasqueren quatre fills, entre ells els advocats Josep i Candi. A part de la seva activitat professional, presidí algunes entitats culturals de la ciutat. El 29 de novembre de 1945 prengué possessió del càrrec de degà del Col·legi d'Advocats. Fou durant el seu mandat que s'aconseguí la construcció del nou edifici del Jutjat, on s'habilitaren les sales de l'àtic com a seu de la corporació. El 1968, coincidint amb la inauguració de l'edifici, el degà Espona, que havia renunciat al càrrec, fou condecorat amb la creu de l'orde de Sant Ramon de Penyafort. Morí el 23 de juliol de 1978, a l'edat de 80 anys.

A Joaquim Espona succeí en el càrrec de degà Joan Anglada i Vilardebò. Nascut a Vic el 1895, estudià al Seminari i més tard al col·legi de Sant Miquel dels Sants, abans de seguir la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona. Llicenciat el 1917, establí de seguida el seu despatx professional a la seva casa natal del carrer de la Riera, enfront de la Casa Galadies.

Dedicat al periodisme, col·laborà en la redacció de la «Gazeta de Vich» i la dirigí des de la mort del canonge Jaume Collell el 1932. El 1929 contragué matrimoni amb Maria d'Abadal i Pedrals i d'aquesta unió nasqueren quatre fills, d'entre els quals cal destacar l'escriptora Maria Àngels Anglada, declarada vigatana il·lustre. Des de posicions catòliques i catalanistes properes a la Lliga de Catalunya i a Acció Catalana, durant la Segona República fou regidor de l'Ajuntament. A causa d'aquestes posicions sofrí persecució en el període de la Guerra Civil i en el de la postguerra. Apartat de la política, les activitats que l'absorbiren, a més de la professió, foren les relacionades amb moviments catòlics i les culturals. Pel gener de 1968 fou elegit degà del Col·legi d'Advocats i des d'aquest càrrec prengué part el 1971 en el II Congrés Jurídic Català i elaborà el 1972, per encàrrec d'Òmnium Cultural, un «Dictamen jurídic sobre l'idioma català a les escoles de Catalunya». El 1979 fou nomenat membre de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya i dos anys abans havia rebut el nomenament de membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. Sense que hagués pogut prendre possessió d'aquest últim càrrec, morí el 18 de setembre de 1979. L'esmentada Acadèmia, però, li volgué retre homenatge pòstum en la seva ciutat natal, on el 27 de maig de 1980 celebrà un acte acadèmic a la Sala de la Columna de l'Ajuntament, en el transcurs del qual l'advocat Jaume Puigdecanet llegí el discurs d'ingrés que Anglada havia preparat.

A la mort del degà Anglada, exercí el deganat en funcions Miquel Genís i Bayés, vigatà de naixement, llicenciat en Dret. Pogué ser degà en funcions uns pocs mesos, atès que morí el 2 de maig de 1980.

Traspassat Genís, exercí el deganat en funcions Josep Espona i Bayés, el qual fou elegit degà titular el desembre del mateix any 1980. Nascut a Vic el 1927, estudià al col·legi de Sant Miquel dels Sants i després

Joan Anglada i Vilardebó, degà entre 1968 i 1979.

Homenatge pòstum a Joan Anglada i Vilardebó en un acte acadèmic celebrat el 27 de maig del 1980 a la Sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic.

seguí la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona, on obtingué la llicenciatura el 1950. Aquest mateix any s'incorporà al Col·legi com a advocat en exercici en el despatx de la família Espona, el primer advocat de la qual havia estat el seu besavi Ildefons Espona i Vilaró. Contragué matrimoni el 1952 amb Remei Arumí i Dou, fruit del qual foren tres fills. Entre els càrrecs ciutadans que se li han encomanat cal destacar el de president de l'Orfeó Vigatà, de la Fundació Gallifa i del Patronat d'Estudis Osonencs. El 25 de gener de 1981 prengué possessió del deganat del Col·legi d'Advocats, càrrec que mantingué fins al gener de 1988. En l'exercici d'aquest càrrec formà part del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya i del Consejo General de la Abogacía Española. El 1982 instituí les conferències anuals amb motiu de la festivitat de Sant Ramon de Penyafort i promogué l'estudi de la història del Col·legi, resultat del qual fou el llibre editat el gener de 1988. El febrer d'aquest mateix any li fou concedida la creu d'honor de l'orde de Sant Ramon de Penyafort, que li fou imposada el 20 de gener de 1989, en el marc de la festa patronal del Col·legi.

Josep Espona i Bayés, degà entre 1980 i 1988.

Miquel S. Subirachs i Vila, degà entre 1988 i 1992.

El 10 de desembre de 1987 fou elegit degà Miquel S. Subirachs i Vila, que prengué possessió del càrrec el 30 de gener de 1988. Nascut a Vic el 1936, exercí de funcionari administratiu de l'Ajuntament de Vic de 1955 a 1964 i cursà la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona, tot exercint la passantia en els despatxos del procurador Ramon Bayés i de l'advocat Joaquim Mata, essent després, de 1968 a 1974, col·laborador de l'advocat Ferran Dou. D'entre les seves activitats ciutadanes, cal destacar que durant els anys seixanta fou president de la junta directiva del Club Tennis Vic i secretari de la junta directiva de la Societat Recreativa «Els Exs». Dins l'àmbit del Col·legi d'Advocats, del qual formà part des de 1962, fou secretari de la seva Junta de Govern de 1976 a 1981 i diputat segon de 1983 a 1988, abans d'accedir al deganat. Ja amb el càrrec de degà, fou membre del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya de 1988 a 1992, del Consejo General de la Abogacía el 1988, del V Congreso de la Abogacía Española celebrat a Palma de Mallorca el 1989 i de diverses comissions dels organismes esmentats. Durant el període del seu deganat s'inicià el procés de normalització lingüística del català en l'àmbit de l'administració de Justícia i es produí l'atemptat a la caserna de la Guàrdia Civil de Vic, les víctimes del qual foren defensades pel Col·legi.

El 31 de gener de 1992 prengué possessió del càrrec el nou degà Miquel S. Pi i Costa, fins llavors diputat primer. Nascut a Vic el 1952, és membre del Col·legi d'Advocats de Vic des de 1977 i també ho és dels Col·legis d'Advocats de Barcelona i Girona. Fundador i primer president del Grup d'Advocats Joves de Vic de 1981 a 1982, formà part de la Junta de Govern com a secretari de 1983 a 1985 i com a diputat primer de 1990 a 1991, abans d'accedir al càrrec de degà. Durant el seu deganat es comprà la seu actual del Col·legi, es constituí el Servei d'Orientació Jurídica i se celebraren les primeres Jornades de l'Advocacia Catalana. Fou, de 1992 a 1996, conseller del Consell de l'Advocacia Catalana i del Consejo General de la Abogacía. En la seva dedicació a la política, ha estat president del Comitè Executiu Local i conseller nacional de Convergència Democràtica de Catalunya, tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vic i president de l'Institut Municipal de Promoció i Economia durant dos mandats (1995-2003). Ha estat membre de les juntes directives del Club Tennis Vic i del Casino de Vic.

Miquel S. Pi i Costa, degà entre 1992 i 1996.

Des del 31 de gener de 1996 el degà del Col·legi fou Àlvar Solà i Serrabou, fins llavors vicedegà. Nascut a Vic el 1958, membre d'una nissaga d'advocats, llicenciat en Dret i col·legiat des del 1980 en el Col·legi d'Advocats vigatà, fou membre de la Junta del Grup d'Advocats Joves de 1993 a 1995. Membre també de la Junta de Govern, fou diputat primer de 1992 a 1994, vicedegà de 1994 a 1996 i degà de 1996 a 2003. Pel seu càrrec de degà, s'integrà en el Consell dels Col·legis d'Advocats, del qual havia estat tresorer de 1993 a 1995, i fou membre de la seva Comissió de Normalització Lingüística. Com a membre també del Consejo General de la Abogacía, fou ponent a les II Jornadas de Juntas de Gobierno de Colegios de Abogados celebrades a Girona el 1997 i membre del VII Congreso de la Abogacía Española celebrat a Sevilla el 1998. Durant el seu deganat es celebraren a Vic les II Jornades de Justícia Gratuïta, s'inaugurà la nova seu del Col·legi a Casa Dou, s'aprovà la creació d'un jutjat penal a Vic i es fundà la Plataforma per a la Vegueria de l'Alt Ter. Pel que fa a altres activitats ciutadanes, fou membre de les juntes directives del Club Atlètic Vic de 1978 a 1985, del Patronat Municipal d'Esports de 1983 a 1987, de la Creu Roja de 1988 a 1992 i de l'esmentada Plataforma per a la Vegueria de l'Alt Ter de 2003 a 2007.

Àlvar Solà i Serrabou, degà entre 1996 i 2003.

Rosa M. Varela i Manubens, degana des de 2003.

L'actual degana, Rosa M. Varela i Manubens, fou elegida per al càrrec el 18 de desembre de 2003, i prengué possessió del càrrec el mateix dia de les eleccions . Nascuda a Vic el 1958, llicenciada en Dret per la Universitat Internacional de Catalunya i col·legiada des del 1992 en el Col·legi vigatà. Fou passant i col·laboradora del despatx del prestigiós penalista Federico de Valenciano i Tejerina del 1980 a 1994 i col·laboradora del despatx de Ferran Font de 1994 a 1995 . Formà part de la Junta de Govern com a secretària de 1994 a 2003 , abans d'accedir al càrrec de degana . Pel seu càrrec és consellera ,des del 2003 ,del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, del qual n'és tresorera des del 2005 i membre de la Comissió de Deontologia, de la Comissió de Mediació i de la Comissió de Formació . També és consellera del Consejo General de la Abogacía Española, en el si del qual es membre de la Comissió de Coordinació d'accions entre Col·legis , Consells Autonòmics i el Consejo General de la Abogacía Española . Fou ponent del primer congrés dels Consells Autonòmics de l' advocacia espanyola a Toledo i del segon congrés a Jerez de la Frontera . En l'àmbit del Col·legi d'Advocats vigatà ha estat professora , cap d'estudis i directora de l'Escola de Pràctica Jurídica , membre de la comissió de formació i de la comissió de Deontologia. Mediadora titulada i cofundadora del Centre de Mediació d'Osona, és membre dels centres de Mediació Familiar del Col·legi d'Advocats de Vic i de la Generalitat de Catalunya. Durant els seu deganat s'implanta la signatura electrònica a tots els col·legiats , es constituí el torn d'assistència a les víctimes de violència domèstica, es crea el Centre de Mediació Familiar del Col·legi d'Advocats , i el Servei d'Orientació a la Mediació . S'aprovà la creació del cinquè jutjat de primera instancia e instrucció de Vic , s'inaugura la nova secretaria del Col·legi d'advocats al edifici dels jutjats i la nova pàgina web del Col.legi d'Advocats de Vic.

2. LES JUNTES DE GOVERN

«La primera Junta de Govern es formà el dia 1 d'agost de 1882.»

Josep Font i Manxarell formà part de la primera Junta de Govern.

Conjuntament amb els degans, el pes de la marxa del Col·legi d'Advocats el porten els membres que formen part de l'anomenada Junta de Govern. Del 1882 al 1994 els càrrecs foren els mateixos: degà, diputat primer, diputat segon, tresorer i secretari. A aquests cinc càrrecs s'afegí, amb la reforma dels Estatuts aprovada el 1961, el de bibliotecari-comptador. Des del 1994, els càrrecs són els següents: degà, vicedegà, diputat primer, diputat segon, diputat tercer, diputat quart, tresorer, bibliotecari-comptador i secretari.

La primera Junta de Govern es formà el dia 1 d'agost de 1882, en constituir-se el Col·legi, i els advocats que hi entraren foren: Manuel Galadies i de Mas, degà; Marià Fàbregas i Casadevall, diputat primer; Miquel Bertran i Gavarró, diputat segon; Josep Font i Manxarell, tresorer; i Antoni Bach i Xicoy, secretari. Marià Fàbregas i Casadevall succeí en el càrrec de degà a Galadies el 1884, com hem vist. Miquel Bertran i Gavarró, nascut a Igualada el 1835 i casat amb una vigatana, havia estat redactor del periòdic «El Pueblo Vicense», directiu del Círcol Literari i alcalde de Vic del 1874 al 1875. Josep Font i Manxarell, nascut a Vic el 1839, polític conservador i lletraferit, des del 1868 obtingué repetides vegades l'alcaldia de la ciutat i morí essent alcalde el 1911, després d'haver presidit l'any anterior els actes del centenari balmesià. Antoni Bach i Xicoy, nascut el 1852 al Bach d'Oristà, s'havia establert a Vic quan acabà la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona, participà també en les activitats del Círcol Literari i ocupà l'alcaldia del 1889 al 1894.

La composició d'aquesta primera Junta es veié afectada per la mort, el dia 1 d'octubre de 1883, del diputat segon Miquel Bertran. El 4 de desembre de 1884 moria el degà Manuel Galadies. De les Juntes que es formaren des de la mort de Galadies només sabem amb seguretat que en fou degà Marià Fàbregas. Sembla que el 1896, segons la guia de Vic que ja hem esmentat, els components de la Junta devien ser, a més del degà Fàbregas, els lletrats següents: Josep Font i Manxarell, Antoni Bach i Xicoy, Josep Viguer i Canas i Francesc de P. Masferrer i Arquimbau.

Arran de la restauració del Col·legi el 25 de juny de 1930, es formà una Junta de Govern provisional composta pels següents membres: Joan Dou i Blancafort, degà; Joan Anglada i Vilardebò, diputat primer; Josep M. Subirachs i Mascaró, diputat segon; Miquel Arumí i Fargas, tresorer; i Joaquim Espona i Puigserinanell, secretari. A més de Joan Dou i Blancafort, dos més

d'aquests advocats, Joan Anglada i Vilardebò i Joaquim Espona i Puigserinanell, assolirien anys més tard el càrrec de degà, com hem vist anteriorment. Josep M. Subirachs i Mascaró es donaria de baixa del Col·legi pel juny de 1932. Miquel Arumí i Fargas, en canvi, continuaria en el càrrec de tresorer fins al 1961 i encara seria diputat primer del 1966 al 1971. El 3 de juny de 1934 aquesta Junta fou reelegida, però la plaça de l'advocat Subirachs fou ocupada per Ramon Bach i Planell.

Passada la Guerra Civil, el 15 d'abril de 1940 quedà constituïda, en caràcter provisional, la mateixa Junta de Govern que hi havia el 18 de juliol de 1936. Calgué, però, cobrir la vacant de diputat primer causada per la renúncia de Ramon Bach, al qual succeí en el càrrec Carles Onyós de Plandolit. La Junta definitiva no es constituí fins al 15 de març de 1943 i la seva composició fou aquesta: Joan Dou, degà; Joaquim Espona, diputat primer; Àlvar Solà i Mompar, diputat segon; Miquel Arumí, tresorer; i Miquel Genís i Bayés, secretari. Entraven a formar part de la Junta, doncs, els advocats Àlvar Solà i Mompar i Miquel Genís i Bayés. Per defunció del degà Dou el 30 de març de 1945, el diputat primer Joaquim Espona actuà de degà en funcions fins a la constitució d'una nova Junta.

Aquesta nova Junta prengué possessió el 28 d'octubre de 1945, dos dies després de les eleccions, i quedà composta pels lletrats següents: Joaquim Espona, degà; Àlvar Solà i Mompar, diputat primer; Ramon Riera, diputat segon; Miquel Arumí, tresorer; i Miquel Genís, secretari. Així, doncs, entrava en la Junta per primera vegada Ramon Riera i Canudas. El 20 de desembre de 1948 moría el diputat primer, Àlvar Solà i Mompar, que fou substituït interinament per Carles Onyós de Plandolit.

Després de l'aprovació d'uns nous estatuts el 1948, quedà establert que cada cinc anys s'havien d'elegir alternativament dos o tres càrrecs de la Junta de Govern. D'acord amb aquesta normativa, el 28 de gener de 1951 se sotmeteren a votació dels col·legiats els càrrecs de diputat primer, tresorer i secretari, per als quals resultaren elegits Joan Anglada, Miquel Arumí i Miquel Genís, respectivament. Els càrrecs de degà i diputat segon foren sotmesos a l'elecció dels col·legiats el 7 de desembre de 1952 i resultaren reelegits Joaquim Espona i Ramon Riera.

Miquel Genís i Bayès, degà en funcions entre 1979 i 1980.

Transcorreguts cinc anys des de les eleccions de 1951 i després de suprimir-se la votació per haver-se presentat una sola candidatura, el 24 de juliol de 1956 prenien possessió dels seus càrrecs de diputat primer, tresorer i secretari els mateixos lletrats que els havien exercit fins llavors, és a dir, Joan Anglada, Miquel Arumí i Miquel Genís. El 1958 també foren confirmats Joaquim Espona i Ramon Riera en els seus càrrecs de degà i de diputat segon.

El 1961, en canvi, hi hagué una renovació en els tres càrrecs que calia sotmetre a votació. El 29 de gener de l'any esmentat Ferran Dou i Abadal prenia possessió del càrrec de diputat primer, Àlvar Solà i Bansell del de tresorer i Joaquim Mata i Terré del de secretari. Després de la reforma dels estatuts, en vigor des del 4 de novembre del mateix any 1961, s'elegí provisionalment Joan de Rocafiguera i Serrabou per al nou càrrec de bibliotecari-comptador. El 27 de gener de 1963 Joaquim Espona prenia possessió de nou del deganat, Miquel Genís del càrrec de diputat segon i Guillem Serra i Bardolet del de bibliotecari-comptador.

El 23 de gener de 1966 prengueren possessió dels càrrecs de diputat primer, tresorer i secretari els advocats Miquel Arumí, Joaquim Onyós i Joan de Rocafiguera, respectivament. Així, entrava per primera vegada en la Junta de Govern Joaquim Onyós i Serrabou. Dos anys més tard, el 28 de gener de 1968, hi entraven Joan Anglada com a nou degà, Josep Espona i Bayés com a diputat segon i Lluís Riera i Reguer com a bibliotecari-comptador. El 10 d'octubre de 1969 moria sobtadament, als 45 anys, l'exsecretari Joaquim Mata.

Pel gener de 1971 entraren Ferran Dou com a diputat primer, Àlvar Solà i Bansell com a tresorer i Joan de Rocafiguera com a secretari. Ferran Dou, però, morí el 25 de gener de 1974 i fou substituït, amb caràcter interí, per Miquel Genís i Bayés. Abans, pel gener de 1973, Joan Anglada i Josep Espona foren confirmats en els càrrecs de degà i diputat segon, respectivament, alhora que Guillem Serra era elegit bibliotecari-comptador.

El gener de 1976 Miquel Genís prengué possessió del càrrec de diputat primer, Miquel S. Subirachs del de secretari i Ramon Montanyà del de tresorer. Miquel S. Subirachs i Vila seria degà anys després, del 1988 al 1992, com hem vist. Ramon Montanyà i Salvans seria elegit alcalde de la ciutat l'abril del 1979. Pel gener del 1978 Joan Anglada, Josep Espona i Guillem Serra eren confirmats en els seus càrrecs de degà, diputat segon i bibliotecari-comptador. El 23 de juliol del mateix any 1978 moria l'exdegà Joaquim Espona i el 18 de setembre de 1979 moria el degà Joan Anglada. Des de llavors exercí el deganat en funcions Miquel Genís i, a la mort d'aquest el 2 de maig de 1980, l'exercí Josep Espona.

El 1980 corresponia sotmetre a elecció els càrrecs de diputat primer, secretari i tresorer, per als quals foren elegits Àlvar Solà i Bansell, Joan de Rocafiguera i Manuel Font i Font. Calgué cobrir també el càrrec de degà, vacant des de la defunció de Joan Anglada, i fou elegit per a ell Josep Espona. El càrrec de diputat segon, vacant al seu torn per la promoció d'Espona al deganat, fou atribuït a Ramon Montanyà. Continuà com a bibliotecari-comptador Guillem Serra. Aquesta Junta renovada prengué possessió el 25 de gener de 1981.

La normativa que imposava l'elecció de la meitat dels membres de la Junta cada cinc anys obligà que en la renovació del 29 de gener de 1983 s'establís que el degà Josep Espona, el diputat segon Miquel S. Subirachs i el nou bibliotecari-comptador Ferran Font i Campalans quedaven elegits per a un període de cinc anys, mentre que el diputat primer Àlvar Solà i Bansell, el nou secretari Miquel Pi i Costa i el tresorer Manuel Font ho eren per a un període de tres anys. Per dimissió de Miquel S. Subirachs i Ferran Font el 30 d'octubre de 1985, els substituïren en els respectius càrrecs Emili Orozco i Pardo i Joan Barthe i Carrera. En la Junta General ordinària

del 25 de gener de 1986 prengueren possessió dels seus càrrecs els candidats electes Jaume Puigdecanet i Basco com a diputat primer, Montserrat Roca i Puig com a secretària i Manuel Font com a tresorer.

El dia 1 de febrer de 1988 celebrava la seva primera Junta de Govern el nou degà Miquel S. Subirachs, junt amb el diputat primer Jaume Puigdecanet, el diputat segon Ignasi Camprubí i Batet, el tresorer Josep Rovira i Sadurní, el bibliotecari-comptador Pere Espona i Comas i la secretària Montserrat Roca. El 4 de desembre de 1990 eren elegits tres nous membres: el diputat primer Miquel S. Pi i Costa, el tresorer Antoni Molas i Casas i la secretària Milagros Ylla i Rico.

El 19 de desembre de 1991, d'acord amb els articles 77 i 78 de l'Estatut General de l'Advocacia, s'acordà convocar eleccions de tots els càrrecs de la Junta de Govern, amb un termini de presentació de candidatures fixat per al 15 de gener de 1992. La nova Junta quedà constituïda pels lletrats següents: Miquel S. Pi i Costa, degà; Àlvar Solà i Serrabou, diputat primer; Jaume Parareda i Franch, diputat segon; Antoni Molas i Casas, tresorer; Pere Espona i Comas, bibliotecari-comptador; i Milagos Ylla i Rico, secretària.

El 22 de desembre de 1993 es convocava Junta General extraordinària per al 28 de gener següent per tal de procedir a l'elecció de càrrecs en conformitat amb el nou redactat de l'article 29 dels Estatuts. S'havien introduït els càrrecs de vicedegà, diputat tercer i diputat quart, de manera que la Junta de Govern passava de sis a nou membres. La Junta resultant fou la següent: Miquel S. Pi, degà; Àlvar Solà i Serrabou, vicedegà; Jaume Parareda i Franch, diputat primer; Xavier Vilar i Vinyeta, diputat segon; Jordi Navarro i Boixader, diputat tercer; Immaculada Aliberch i Fabré, diputada quarta; Antoni Molas i Casas, tresorer; Joan Riera i Claret, bibliotecari-comptador; i Milagros Ylla i Rico, secretària.

Junta de Govern amb Josep Espona com a degà, entre 1980 i 1988.

Al cap de dos anys, el 31 de gener de 1996, la Junta General ordinària elegí nova Junta de Govern, encapçalada per un nou degà, Àlvar Solà i Serrabou, i formada pel vicedegà Antoni Molas, el diputat primer Jaume Parareda, el diputat segon David Oliva i Martínez, el diputat tercer Jordi Navarro, la diputada quarta Immaculada Aliberch, el tresorer Xavier Vilar, el bibliotecari Joan Riera i la secretària Rosa Maria Varela i Manubens. La composició d'aquesta Junta varià lleugerament el 29 de gener de 1998, en què Jaume Parareda substituí Antoni Molas com a vicedegà i entrà, com a diputat primer, Miquel Torrents i Espuña. Dos anys més tard, el 10 de febrer de 2000, Miquel Torrents passava a vicedegà, Joan Riera a diputat primer i Rogeli Montoliu i Vinyeta entrava a la Junta com a bibliotecari-comptador. L'any següent, 2001, Jordi Espona i Arumí substituí David Oliva com a diputat segon. El 2002 Josep Rovira i Sadurní, que ja havia estat tresorer de la Junta de Govern del 1988 al 1991, tornà a ocupar aquest càrrec en substitució de Xavier Vilar. La plaça de diputat quart, vacant des del desembre de 2002, fou coberta el 27 de març de 2003 amb la incorporació d'Antoni Poyato i Rodríguez.

Junta de Govern amb Miquel S. Subirachs i Vila com a degà, entre 1988 i 1992.

Una Junta General extraordinària celebrada el 18 de desembre de 2003 aprovà una renovació important de la Junta de Govern, la qual quedà formada pels lletrats següents: Rosa Maria Varela i Manubens, degana; Sebastià Puigdecanet i Basco, vicedegà; Joan Riera i Claret, diputat primer; Jordi Espona i Arumí, diputat segon; Xavier Enrich i Gelabert, diputat tercer; Antoni Poyato i Rodríguez, diputat quart; Manuel Font i Font, tresorer; Montserrat Rovira i Vilar, bibliotecària-comptadora; i Eva de Rocafiguera i Ramis, secretària. Per tant, Xavier Enrich, Montserrat Rovira i Eva de Rocafiguera entraven en la Junta per primera vegada.

Al cap de dos anys, el 22 de desembre de 2005, s'integraren a la Junta, en substitució de Jordi Espona, d'Antoni Poyato, de Manuel Font i de Montserrat Rovira, els lletrats següents: Jordi Pallarès i Vinyoles, diputat segon; Laura Juez i Novellas, diputada quarta; Rogeli Montoliu i Vinyeta, tresorer; i Victòria Terricabras i Tarin, bibliotecària-comptadora. Només Montoliu havia format part de la Junta amb anterioritat. El 27 de juliol de 2006 prengué possessió del càrrec de diputada tercera, en substitució de Xavier Enrich, Maria Terricabras i Amblàs.

Junta de Govern amb Miquel S. Pi i Costa com a degà entre 1992 i 1996.

Junta de Govern amb Àlvar Solà i Serrabou com a degà, entre 1996 i 2003.

Juntes de Govern amb Àlvar Solà i Serrabou com a degà, entre 1996 i 2003.

Junta de Govern amb Àlvar Solà i Serrabou com a degà, entre 1996 i 2003.

Juntes de Govern amb Rosa M. Varela i Manubens com a degana des de 2003.

3. ADVOCATS IL·LUSTRES

Des de la fundació del Col·legi d'Advocats el 1882 han estat molts els advocats, vigatans i osonencs de naixement o d'adopció, que han excel·lit en l'exercici de la professió o en altres activitats i que han donat llustre al Col·legi i a la ciutat de Vic. És de justícia, doncs, d'anomenar-los, especialment els més antics, encara que correm el risc d'oblidar-ne alguns.

Ramon d'Abadal i Calderó, vigatà il·lustre.

Cal esmentar, en primer lloc, els advocats que han estat reconeguts oficialment com a vigatans il·lustres. Per ordre cronològic, el més veterà és Ramon d'Abadal i Calderó, nascut el 7 de gener de 1862. Llicenciat en Dret el 1881 per la Universitat de Barcelona i doctorat l'any següent per la de Madrid, s'establí a Barcelona des del 1886. Al llarg de la seva vida obtingué alts càrrecs polítics i la presidència de moltes entitats barcelonines, però la importància no rau en haver-ne obtingut tants sinó en haver-los sabut portar tots amb gran dignitat i destresa, enmig de greus dificultats. Un d'aquests càrrecs fou el de degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, el qual exercí del 1924 al 1926 i del 1930 al 1935. Morí a Rupià el 17 de novembre de 1945. El seu retrat fou col·locat a la Galeria de Vigatans Il·lustres el 24 de març de 1983.

Narcís Verdaguer i Callís nasqué el 29 d'octubre de 1863. Mentre seguia els estudis eclesiàstics al Seminari, participava activament en la vida cultural de la ciutat i el 1882 publicava un efímer periòdic titulat «L'Almogàver». Abandonà l'any següent els estudis del Seminari i es traslladà a Barcelona per seguir-hi la carrera de Dret. Ja advocat, el 1889 promogué la campanya contra l'article 15 del nou Codi Civil des del seu càrrec de secretari de relacions de la Lliga de Catalunya. Fundà el setmanari «La Veu de Catalunya» el 1891 i el dirigí fins al 1898, quan el cedí a Enric Prat de la Riba per tal de convertir-lo en diari i portaveu de la Lliga. Passant seu fou Francesc Cambó. Entre altres càrrecs, fou diputat a Corts per Vic i president de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació. Morí als 54 anys, el 5 d'abril de 1918, en el seu domicili de Barcelona. El seu retrat fou col·locat a la Galeria de Vigatans Il·lustres el 15 d'abril de 1983.

També es llicencià en Dret, com el seu oncle, Ramon d'Abadal i de Vinyals, per bé que la seva fama la tingué més com a historiador. Nascut el dia 1 d'oc-

tubre de 1888 i fets els primers estudis i el batxillerat a Vic, es llicencià en Dret a Barcelona el 1910 i es doctorà a Madrid l'any següent. Decantat cap als temes històricojurídics, amplià estudis d'aquestes matèries a París. Afiliat a la Lliga, entrà en la política activa amb el càrrec de diputat el 1917. Apartat de la política durant la Dictadura i, definitivament, durant el règim del general Franco, pogué dedicar totes les seves energies als estudis medievals, en els quals assolí un mestratge indiscutible. Morí el 17 de gener de 1970. El 8 d'abril de 1983 l'Ajuntament de Vic col·locava el seu retrat a la Galeria de Vigatans Il·lustres.

Alguns advocats no han sobresortit només en l'exercici de la professió sinó també en l'estudi del Dret. Entre aquests cal esmentar Francesc X. Calderó i Vila (Vic 1832-1908), fundador del periòdic «El Eco de la Montaña» i col·laborador de «La Veu del Montserrat», representà els advocats del partit judicial de Vic en el Congrés Català de Jurisconsults de 1880-1881 i arran d'això publicà les celebrades «Cartes d'un misser y cap de casa català», recopilades en un llibre el 1889. Josep Estanyol i Colom (Vic 1858 – Barcelona 1911), catedràtic de Dret Canònic a la Universitat de Barcelona, escriví un llibre titulat «Instrucciones de Derecho Canónico». Rafael Gay de Montellà (Vic 1882 – Barcelona 1969), numerari de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, publicà nombrosos estudis de Dret. Més recentment, Antoni Mirambell i Abancó (Centelles 1953), resident a Vic, es doctorà en Dret el 1981 amb una tesi sobre «L'emfiteusi en el Dret Civil de Catalunya». Actualment és catedràtic de Dret Civil a la Universitat de Barcelona, de la qual ha estat vicerector i ara és síndic de greuges. Ha publicat diversos llibres i articles, alguns en col·laboració, sobre qüestions relatives al Dret Civil, al Codi Civil, al Dret Lingüístic, a l'Estatut d'Autonomia, a textos jurídics i a juristes de Catalunya.

Dels molts advocats que han destacat en el camp de la cultura, val la pena de ressaltar-ne alguns. Joaquim d'Abadal i Calderó (Vic 1856 – Barcelona 1917) ocupà la presidència del Círcol Literari en 1894-1895 i fou un dels fundadors de la Societat Arqueològica i del Museu Episcopal. Antoni d'Espona i de Nuix (Vic 1849-1917), poeta i arqueòleg, fou un dels fundadors de l'Esbart de Vic i de la Societat Arqueològica i el primer conservador del Museu Episcopal. Francesc Xavier de Febrer i d'Armenteres

Ramon d'Abadal i de Vinyals, vigatà il·lustre.

Francesc X. de Febrer i d'Armenteres.

(Vic 1850-1890), literat i numismàtic, fou president del Círcol. Francesc d'Assís Masferrer i Arquimbau (Vic 1847 – Lleida 1901), doctor en Filosofia i Lletres, fou un dels fundadors de l'Esbart de Vic, membre del Círcol i mantenidor dels Jocs Florals de Barcelona el 1874. Francesc de Paula Masferrer i Arquimbau (Vic 1851 – Sant Julià de Vilatorta 1907), poeta premiat en els Jocs Florals de Barcelona, fou un dels fundadors

Antoni d'Espona i de Nuix.

de l'Esbart de Vic. Josep Rierola i Alibés (Vic 1900-1982), escriptor i poeta, traduí diverses obres i publicà llibres de poesia.

El periodisme ha estat també una activitat molt conreada pels advocats. Ja hem vist com s'hi havia dedicat Joan Anglada i Vilardebò. Com ell, s'hi han dedicat molts altres, alguns dels quals és precís esmentar. Ramon Bassols i Roure (Vic 1847- 1908) col·laborà en els periòdics «La Veu del Montserrat» i «La Plana de Vich» amb el seudònim de Mestre Jordi. Jacint Macià i Pujol (Vic 1839 – Figueres 1895) fundà i dirigí el bisetmanari carlí «La Patria». Marià de Rocafiguera i Ventós (Vic 1857- 1928), propietari de la impremta Sant Josep, col·laborà en els periòdics «El Norte Catalán»

i «Gazeta de Vich» i publicà el «Programa del Cap de Llúpia». Josep Ylla-Català i Casals (Vic 1905-1983), jutge comarcal i secretari del Patronat d'Estudis Ausonencs, col·laborà en la «Gazeta de Vich».

En la carrera diplomàtica han destacat Manuel Onyós de Plandolit (Vic 1903-1976), cònsol en diferents capitals d'Europa i d'Amèrica i ambaixador delegat a les Nacions Unides, i Lluís Sadurní i Vilardebò (Vic v. 1885 – Lausana 1924), vicecònsol a Tunis i a Hamburg.

Cal ressaltar també que molts dels alcaldes de Vic han estat advocats. Esmentarem només els que ho han estat des de la fundació del Col·legi. Josep Bach i Serra (Vic 1832-1914), jutge municipal i diputat a Corts, fou alcalde el 1869 i en 1883-1884. Marià Fàbregas i Casadevall (Vic 1837-1899), degà del Col·legi, com hem vist, exercí l'alcaldia de la ciutat en 1886-1887. Josep Soler i Aloy (Vic 1851-1916), jutge municipal i diputat a Corts, fou alcalde en 1887-1889, 1894-1895 i 1899-1903. Antoni Bach i Xicoy (Oristà 1852 – Vic 1922),

Redactors i col·laboradors de la «Gazeta de Vich» el 1930, entre ells J. Anglada i J. Ylla-Català.

soci del Círcol Literari i secretari de la primera Junta de Govern del Col·legi d'Advocats, tingué el càrrec d'alcalde del 1889 al 1894. Josep Font i Manxarell (Vic 1839-1911), representant dels advocats vigatans al Congrés Català de Jurisconsults en 1880-1881 i tresorer de la primera Junta de Govern del Col·legi, fou alcalde de Vic en 1868-1869, 1872-1873, 1895-1896 i 1910-1911. Josep Viguer i Canas (Vic 1845-1907), jutge municipal i president del Círcol Literari, ocupà l'alcaldia en 1896-1897. Josep Sala i Molas (Vic 1869-1940), autor d'alguns estudis d'història medieval, fou alcalde en 1903-1906, 1914 i 1939. Ramon Bach i Planell (Vic 1885-1942), diputat segon de la Junta de Govern del Col·legi del 1934 al 1936, exercí l'alcaldia de Vic en 1922-1923. Ramon Calderó i Abadal (Vic 1893-19..) fou alcalde en 1930-1931. Joan Traveria i Pubill (Vic 1902 – Vilanova de Sau 1936), periodista i polític tradicionalista, fou alcalde en 1934-1935 i morí assassinat en iniciar-se la Guerra Civil. Ramon Montanyà i Salvans (Prats de Lluçanès 1942 – Vic 2006), tresorer i diputat segon de la Junta de Govern del Col·legi, fou alcalde de la ciutat del 1979 al 1987.

L'advocat Ramon Calderó i Abadal, alcalde de Vic, presidint un acte el 1930.

Presidència en un acte amb motiu de la festa patronal als anys 70.

Ramon Montanyà i Salvans
(Prats de Lluçanès 1942 – Vic 2006).

Antoni Mirambell i Abancó.

Hi ha alguns aspectes de la història del Col·legi d'Advocats de Vic, esmentats de passada en capítols anteriors, que mereixen, per la seva importància, una atenció més detinguda. Un d'ells és el del domivili social de l'entitat, ubicat primer als antics Jutjats de la plaça Balmes, després als Jutjats del carrer Dr. Junyent i, des del 1997, a la Casa Dou. Un altre aspecte és el de la festa anual en honor del patró del Col·legi, sant Ramon de Penyafort, celebrada amb diferents actes. Un darrer aspecte, però no pas de menys interès, és el dels Estatuts amb què s'ha regit l'entitat. Són els tres aspectes de la història del Col·legi que es tracten en aquest tercer capítol.

III. ASPECTES

1. EL DOMICILI SOCIAL

El domicili social del Col·legi d'Advocats estigué vinculat fins al 1994 als edificis dels Jutjats de Vic. Aquests havien tingut les seves dependències en l'antic convent de la Mercè fins al 1874, any en què l'edifici fou incendiat en el transcurs de l'assalt carlí de la ciutat. Quan es fundà el Col·legi el 1882, els Jutjats es trobaven instal·lats, des del 1877, en una de les ales de l'edifici que havia estat el convent de Sant Domènec, amb accés per la plaça Balmes, on ja els advocats tenien destinada una sala. Aquesta, doncs, constituí la primera seu de la corporació. El 1896 foren restaurades i decorades de nou les dues façanes de l'edifici i fou suprimida una torre que hi havia en l'angle meridional. El 7 de juliol del mateix any se celebrà en la sala d'audiències l'acte de col·locació del retrat del bisbe Llucià Casadevall, oncle del degà Fàbregas, a la Galeria de Vigatans Il·lustres.

L'edifici dels Jutjats de la plaça Balmes.

Quan el Col·legi fou restaurat l'any 1930, els Jutjats continuaven instal·lats en el mateix edifici i allà tingué altra vegada la seva seu. El 1932, dins la campanya organitzada per al manteniment del partit judicial de Vic, un dels arguments exhibits pel Col·legi fou l'acurada instal·lació de les dependències dels Jutjats. La sala d'audiències era, segons la premsa de l'època, una de les millors d'Espanya. S'encomanà un reportatge fotogràfic per tal de poder-lo mostrar davant la instància que calgués i una col·lecció d'aquestes fotografies fou regalada al conseller de Justícia de la Generalitat, Pere Comes, en el transcurs de l'entrevista que concedí a la Junta de Govern del Col·legi vigatà el 8 de novembre de 1932. Durant les jornades revolucionàries del juliol de 1936, l'edifici dels Jutjats fou assaltat i, com a conseqüència, es perdé tota la documentació que s'hi havia aplegat, però en canvi es salvà el mobiliari.

La Sala d'Advocats, el 1932, a l'edifici dels Jutjats de la plaça Balmes.

Domiciliat novament a l'edifici dels Jutjats des de la reconstitució del 1940, el Col·legi procurà anar millorant les seves instal·lacions. El més important, però, fou la creació, a partir del 1944, d'una biblioteca de tema jurídic que s'anà incrementant paulatinament. Si el 1950 constava de 271 volums, deu anys més tard n'hi havia ja 396. En els nous estatuts del 1961 es creà el càrrec de bibliotecari en el si de la Junta de Govern, per tal que tingués cura de la biblioteca i del seu catàleg i que proposés l'adquisició de les obres que considerés procedents.

L'edifici de la plaça Balmes sofrí un progressiu deteriorament que arribà a impedir, ja als anys cinquanta, que pogués usar-se aquella sala d'audiències tan celebrada vint anys abans. Es veié la necessitat, doncs, de cercar un altre edifici per als Jutjats o bé de construir-ne un de nou. Prevalgué aquesta última opció i s'aconseguí l'aprovació del projecte el 1964. La primera pedra de l'anomenada Casa de Justícia fou beneïda i col·locada el 9 de juliol de 1966 i pel maig de 1968 el domicili del Col·legi ja es trobava instal·lat a l'àtic del nou edifici. Aquest fou inaugurat oficialment el 15 de juny següent pel ministre de Justícia, Antonio M. de Oriol Urquijo, el qual visità també les sales del Col·legi d'Advocats. L'acte d'inauguració d'aquestes sales per part dels col·legiats tingué lloc quatre mesos més tard, el 17 d'octubre.

Element essencial dels nous locals fou la biblioteca, catalogada des del 1971. Disposà també, per un acord establert el 1982 amb la Biblioteca Episcopal, d'un

L'edifici dels Jutjats al C. Dr. Junyent, inaugurat al 1968.

Casa Dou, domicili actual del Col·legi.

doble del fitxer de la secció jurídica d'aquesta entitat. El 1987 la biblioteca del Col·legi constava de 1.331 volums, sense comptar algunes publicacions periòdiques que no estaven registrades.

El dia 11 d'abril de 1991 una Junta General Extraordinària acordà atorgar un mandat per tal d'efectuar les gestions necessàries per a l'adquisició d'un local situat en la denominada fàbrica del Sucre. En compliment d'aquest acord, l'1 de desembre de 1993 el Col·legi es presentà a la subhasta pertinent per a l'adquisició dels departaments 13 i 14 de l'esmentat edifici del Sucre. No havent reeixit en l'adquisició, a mitjans de 1994 la seu del Col·legi passà a ocupar provisionalment uns locals de l'entresòl del número 2 del carrer Ramon de Terrades.

Interiors de la Casa Dou, domicili actual del Col·legi.

Mentre ocupava l'esmentat entresòl, la Junta General reunida el 22 de setembre de 1995 acordà la compra de la senyorial Casa Dou, situada en el número 2 de la plaça de Don Miquel de Clariana. Es tractava de la casa pairal del que havia estat el degà restaurador del Col·legi, Joan Dou i Blancafort. El 24 d'octubre de l'any 1995 el degà Miquel S. Pi i Costa signava amb l'hereu de la finca, Francesc Xavier de Dou i d'Abadal, davant el notari Octavio Fernández Cadenas, l'escriptura de compravenda. Aquesta casa, un cop acondicionada per a les necessitats del Col·legi, entrà en funcionament com a domicili social de l'entitat el dia 2 de gener de 1997. El 13 de gener següent s'hi reuní per primera vegada la Junta de Govern.

La nova seu del Col·legi, veïna de la Casa Bojons, dita també Casa Balmes per haver-hi mort el famós filòsof vigatà el 1848, és situada en una de les places més encisadores i tranquil·les del nucli antic de la ciutat. L'edifici consta de planta baixa i de dos pisos. La façana, encarada a l'antic casal dels Clariana, té un gran portal als baixos i dos balcons a cada pis. Travessada l'espaiosa entrada, on destaca el brocal del pou, es puja al primer pis, el vestíbul del qual és presidit per la imatge de sant Ramon de Penyafort esculpida el 1943 per Pere Puntí, col·locada dins una fornícula. El vestíbul dóna accés a les diverses dependències del Col·legi, com ara la biblioteca formada actualment per 2.800 llibres i opuscles, la secretaria, la sala de juntes i la sala d'actes. Una escala interna puja al segon pis, ocupat per l'arxiu de l'entitat i la reserva de la biblioteca.

2. LA FESTA PATRONAL

La festa patronal del Col·legi fou celebrada durant molts anys, des del 1931, el dia 23 de gener o a l'entorn d'aquesta data, en què s'esqueia la festivitat de sant Ramon de Penyafort fins que la promulgació del nou calendari romà, arran del Concili Vaticà II, la traslladà al 7 de gener. Des de l'esmentat any 1931, la celebració consistí en una missa matinal, amb l'assistència dels col·legiats, dels curials i dels seus familiars, seguida d'un àpat.

Del 1931 al 1935 la missa fou celebrada a l'església de la Mercè, en l'altar de l'aparició de la Verge als tres fundadors de l'orde mercedari, és a dir, sant Pere Nolasc, sant Ramon de Penyafort i el rei Jaume I. El 1936 la festa se celebrà a Montserrat i la missa es digué en un dels oratoris del cambril. Passats els anys de la Guerra Civil i enderrocada l'església de la Mercè, la missa se celebrà a la capella del Cor de Maria, on els claretians havien traslladat el culte que abans tenia lloc en l'església esmentada. A manca de l'altar apropiat, el Col·legi encomanà a l'escultor Pere Puntí una talla de

Invitacions a les festes de sant Ramon de Penyafort del anys 1948 i 1950.

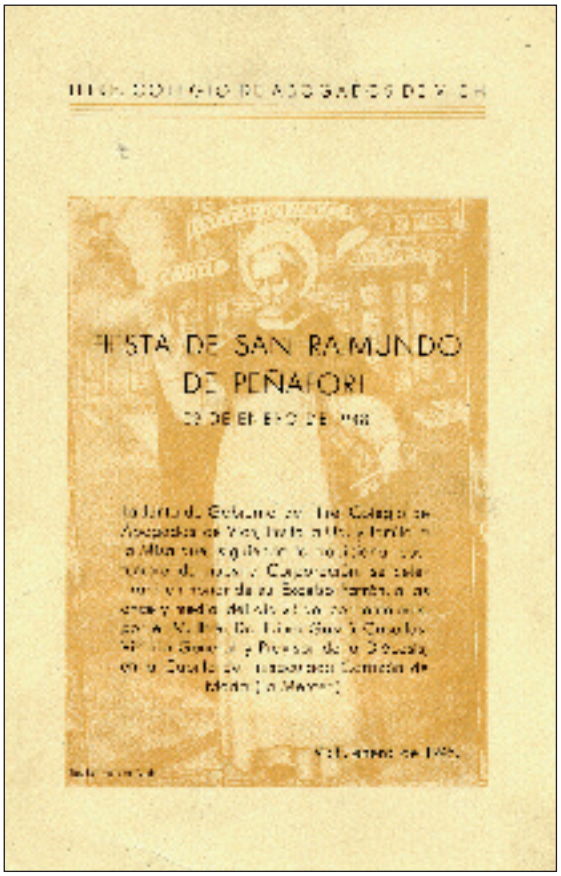

Grup de participants a la festa patronal del 1952.

Grup de participants a la festa patronal del 1973.

sant Ramon de Penyafort, la qual fou beneïda pel bisbe Joan Perelló en ocasió de la festa patronal del 1944. Durant aquests anys l'àpat tingué lloc normalment en un dels restaurants de la ciutat. El 1951, però, la festa se celebrà al santuari de Núria, el 1953 a Sitges i el 1955 a Terrassa.

El 1956 fou beneït pel bisbe Ramon Masnou l'altar que el Col·legi havia aixecat en honor de sant Ramon de Penyafort dins l'església dels Dolors. Des de llavors, amb comptades excepcions, la missa de la festa s'ha anat celebrant en aquest altar. L'àpat, en canvi, s'ha dut a terme en restaurants diversos de Vic, de la comarca d'Osona o de les comarques veïnes.

En ocasió de la festa de l'any 1977 fou presentat el primer número del butlletí del Col·legi i en la del 1979 es lliurà el premi «Jaume Callís» al professor Lalinde. Des del 1982 fins al 1991 la festa es complementà amb una conferència de tema jurídic, pronunciada a la Sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic. Els conferenciants i els temes tractats foren els següents:

1982 – Ignasi de Gispert i Jordà, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, «Deontologia i consciència professional de l'advocat».

1983 – Josep Pintó i Ruiz, degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, «Pactes nupcials de separació».

Invitacions a les festes de sant Ramon de Penyafort del anys 1966 i 1975.

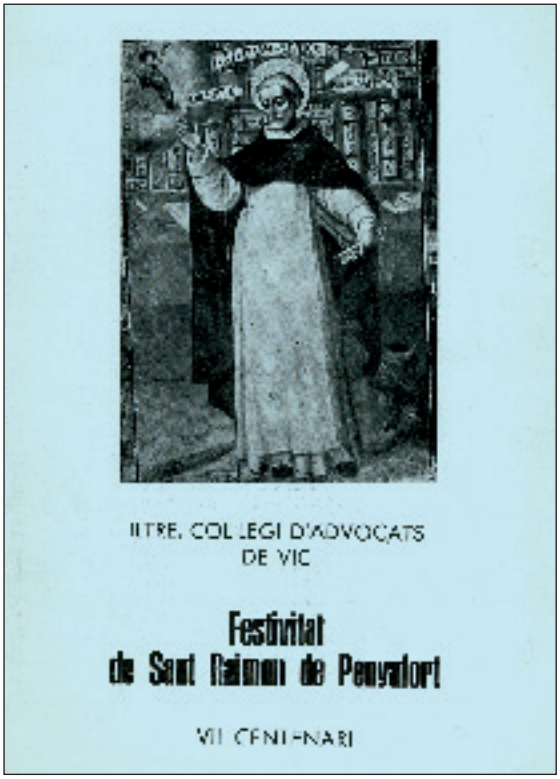

1984 – Antoni Pedrol i Rius, president del Consejo General de la Abogacía Española, «Panorama de l'Advocacia al 1984».

1985 – Cesáreo Rodríguez-Aguilera Conde, president de l'Audiència Territorial de Barcelona, «El poder judicial a les comunitats autònomes».

1986 – Francisco Fernández de Villavicencio Arévalo, president del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya, «La defensa del ciutadà en la Constitució».

1987 – Antoni Plasència i Monleón, exdegà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, «El ciutadà i el dret comunitari».

1988 – Joaquim Xicoy i Bassegoda, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, «El Dret Civil català en perill».

1989 – Josep M. Antràs i Badia, degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, «Col·legis d'Advocats, present i futur».

1990 – Agustí Bassols i Parés, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, «Llengua i dret».

1991 – Miquel Roca i Junyent, portantveu del Grup Parlamentari Català al Congrés de Diputats, «La Justícia en crisi?».

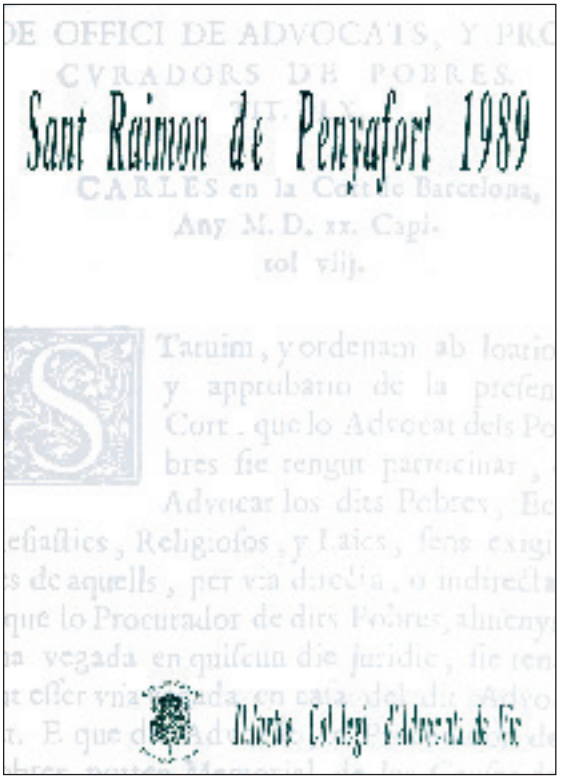

Invitacions a les festes de sant Ramon de Penyafort del anys 1989 i 2007.

Del 1992 al 1994 es continuà celebrant la festa el mes de gener amb la missa tradicional a l'església dels Dolors i un sopar o un dinar en un restaurant de la ciutat. L'any 1995 no es féu cap mena de celebració.

A partir del 1996 la festa s'ha traslladat a una jornada sencera dels mesos de maig, juny o juliol. La jornada s'enceta amb la missa als Dolors i un esmorzar col·legial als jardins de Casa Dou des del 1997, seguits d'un partit de futbol entre els col·legiats. Al vespre té lloc un acte solemne a la Sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic –excepte el 1997, en què se celebrà a la Sala de la Cambra de Comerç, a l'edifici del Sucre–, amb imposició de togues als nous col·legiats, imposició d'insígnies d'argent als companys amb 25 anys d'exercici i lliurament de diplomes als alumnes de l'Escola de Pràctica Jurídica «Joan Dou i Blancafort». La jornada acaba amb un còctel-recepció i un sopar-festa en un restaurant de Vic o de la comarca d'Osona.

Festa patronal, a la Sala de la Columna, el 1996.

Partit de fútbol sala entre advocats i mossos d'esquadra amb motiu de la festa patronal de 1996.

Grup d'assistents a la festa patronal de l'any 2000.

Presidència de l'acte acadèmic de la festa patronal de 2001.

Togats i diplomats en la festa patronal de 2001.

Presidència i assistents a l'acte de 2002.

Grup de lletrats participants a la festa patronal de 2002.

Partit de fútbol amb motiu de la festa patronal de 2003.

Presidència de la festa patronal de 2004.

Ramón Momtanyà en un acte a la Sala de la Columna el 2005 amb motiu de la festa patronal.

Presidència de la festa patronal de 2005.

Acte a la Sala de la Columna el 2005.

Presidència de la festa patronal de 2006.

Grup de participants a la festa patronal de 2006.

3. ELS ESTATUTS

Quan es fundà el Col·legi el 1882 es degueren redactar uns Estatuts propis, com preveia la Llei Orgànica del 1870 (art. 863), però també és possible que la corporació es regís només pels Estatuts Generals de l'Advocacia.

En restaurar-se el Col·legi el 1930 es nomenà una ponència encarregada de la redacció dels Estatuts, tal com informava la «Gazeta de Vich» del 6 de maig en aquesta gasetilla: «El Col·legi d'advocats de Vich, en constitució, ha nombrat una ponència composta dels Srs. Oñós (Carles) i Arumí, encarregada de redactar els estatuts de la progectada entitat». Tret d'aquesta notícia, però, no tenim cap més dada sobre aquests Estatuts projectats.

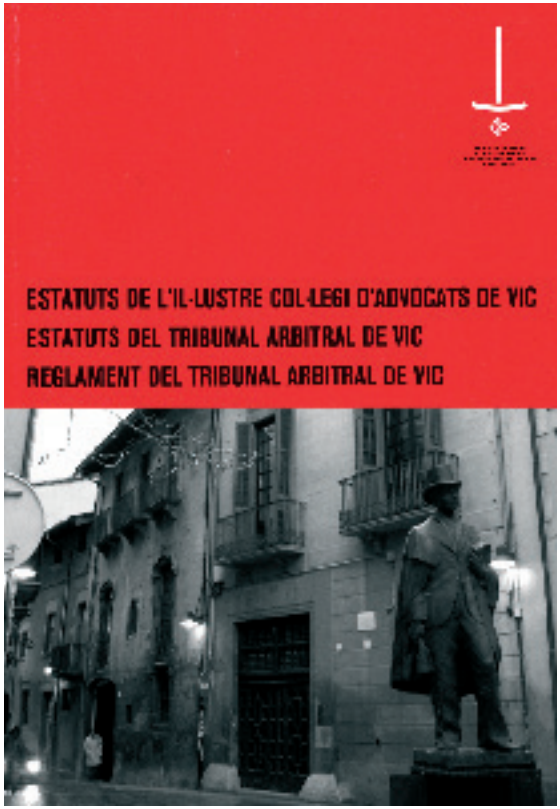

Portada de la publicació dels estatuts actuals.

Des del 1940 el Col·legi es regí pels Estatuts Generals aprovats per reial ordre del 15 de març de 1895, substituïts per uns altres aprovats el 3 de febrer de 1947. Pel juny d'aquest any la Junta de Govern determinà que, d'acord amb els nous Estatuts Generals, una ponència formada pel degà, el diputat segon i el secretari redactés un avantprojecte d'Estatuts propis. Aprovat l'avantprojecte per la Junta de Govern, el dia 11 de novembre de 1948 una Junta General convocada en caràcter extraordinari aprovava el projecte d'Estatuts de l'entitat, formats per tretze títols i trenta-nou articles. La conformitat del Consejo General de los Ilustres Colegios de Abogados de España, necessària per a la seva entrada en vigor, fou obtinguda el 15 de novembre de 1949. Immediatament se'n féu una edició que es repartí entre tots els col·legiats.

Amb la finalitat sobretot de reforçar l'autoritat de la Junta de Govern, els Estatuts de 1948 foren sotmesos a una reforma que fou aprovada el 26 d'agost de 1961 per la Junta General del Col·legi i pel Consejo General el 30 d'octubre següent.

En compliment d'allò que disposà la Llei de Col·legis Professionals de Catalunya promulgada per la Generalitat el 17 de desembre de 1982, el Col·legi dugué a terme l'adequació a la nova normativa dels seus Estatuts, els quals foren aprovats en una assemblea dels col·legiats que tingué lloc el 17 de desembre de 1983. El conseller de Justícia de la Generalitat, Agustí M. Bassols, resolgué declarar-los adequats a la legalitat en data de 26 d'abril de 1985. La resolució fou publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC), el 25 de novembre de l'any esmentat (núm. 617).

Els Estatuts de 1985 foren modificats en alguns dels seus articles per resolucions dictades el 12 de setembre de 1990 (DOGC núm. 1348, de 28 setembre 1990), el 19 de setembre de 1994 (DOGC núm. 1953, de 28 setembre 1994) i el 27 d'agost de 1997 (DOGC núm. 2471, de 8 setembre 1997).

En Junta General extraordinària celebrada el 27 de març de 2003 s'aprovà la modificació global dels Estatuts, els quals foren declarats adequats a la legalitat per resolució del conseller de Justícia de la Generalitat, Josep M. Vallès, el 7 de setembre de 2004. La resolució i el text dels Estatuts foren publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 14 de setembre de 2004 (núm. 4218). El Col·legi ha editat els nous Estatuts, junt amb els Estatuts i el Reglament del Tribunal Arbitral, en un opuscle de 48 pàgines.

CRONOLOGIA

1882

Fundació del Col·legi.
Presa de possessió del degà Manuel Galadies i de Mas.

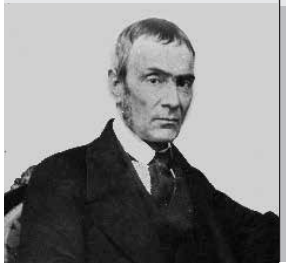

1884

4 de desembre:
Mort del degà Galadies.

1889

25 de març:
Míting contra l'article 15 del Codi Civil.

1899

13 de febrer:
Mort del degà Marià Fàbregas i Casadevall.

1945

30 de març:
Mort del degà Dou.

1945

29 de novembre:
Presa de possessió del degà Joaquim Espona i Puigserinanell.

1948

11 de novembre:
Aprovació, en Junta General, dels Estatuts.

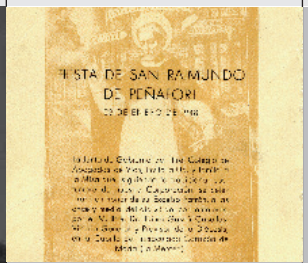

1956

23 de gener:
Benedicció de l'altar de sant Ramon de Penyafort a l'església dels Dolors.

1930

25 de juny:
Restauració del Col·legi. Presa de possessió del degà Joan Dou i Blancafort.

1931

23 de gener:
Primera festa patronal en honor de Sant Ramon de Penyafort.

1936

21 de juliol:
Assalt de l'edifici dels Jutjats i pèrdua de la documentació del Col·legi.

1940

15 d'abril:
Reconstitució del Col·legi.

1961

26 d'agost:
Aprovació, en Junta General, de la reforma dels Estatuts.

1968

28 de gener:
Presa de possessió del degà Joan Anglada i Vilardebò.

15 de juny:
Inauguració del nou edifici dels Jutjats.

1978

23 de juliol:
Mort de l'exdegà Espona.

CRONOLOGIA

1979

18 de setembre:
Mort del degà Anglada.

1980

2 de maig:
Mort del degà en funcions Miquel Genís i Bayés.

1981

25 de gener:
Presa de possessió del degà Josep Espona i Bayés.

1983

17 de desembre:
Aprovació, en Junta General, d'uns nous Estatuts.

1997

2 de gener:
Entrada en funcionament de la nova seu del Col·legi a Casa Dou.

2003

27 de març:
Aprovació, en Junta General, dels nous Estatuts.

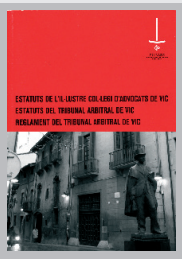

2007

18 de desembre:
Elecció i presa de possessió de la degana Rosa Maria Varela i Manubens.

18 de maig:
Celebració del CXXV aniversari de la fundació del Col·legi.

1988

30 de gener:
Presa de possessió del degà Miquel S. Subirachs i Vila.

1992

31 de gener:
Presa de possessió del degà Miquel S. Pi i Costa.

1995

24 d'octubre:
Compra de Casa Dou per a domicili social del Col·legi.

1996

31 de gener:
Presa de possessió del degà Àlvar Solà i Serrabou.

COL·LEGIATS
Any 2007
Residents en exercici

Número col·legiat	
528	Immaculada Aliberch Fabré
814	Lourdes Aparicio García
831	Paula Arce Becerra
601	M. Merce Arumí Balmes
724	Anna Aumatell Piñol
488	Àngels Autonell Reixach
768	Mercè Baliellas Bach
696	Joan Ballana Gonzalez
710	Gemma Basses Boix
782	Cristina Baulenas Tuneu
761	Enric Benito Puigdomenech
590	Dolors Bigas Mirambell
212	Lluis Blasi Sugrañes
612	Ascenció Bonache Cantarero
717	Eva Bruch Maseras
740	Jordi Buxaderas Arnau
183	Jordi Buxaderas Colom
685	Sandra Calonge Calzadilla
392	Ignasi Camprubi Batet
523	Enric Camps Alberch
727	Carles Capdevila Castells
791	Pere Capdevila Luna
825	Ricard Carré Rojo

Número col·legiat	
728	Noemí Casas Mas
560	Imma Casassas Molist
643	Susanna Cassany Rodellas
529	Mercè Castells Casellas
577	Eduard Castells Vila
566	Berta Chandre Jofré
750	Xavier Colomer Villanueva
516	Concepció Comas Juvanteny
690	Enric Comas Mora
373	Feliu Comellas Camps
773	Marc Costa Trachsel
697	Santi Crusellas Rifà
769	Sílvia Cruz Almazan
816	Judit Cunill Serralvo
635	M. Carme Curós Garreta
688	Mireia Currius Costa
764	Sara Currius Costa
693	Xavier Enrich Gelabert
711	Núria Escalé Puigoriol
756	Susanna Espinosa Montiel
354	Jordi Espona Arumí
289	Pere Espona Comas
798	Roser Fabregó Casals

790	Anna Ferrarons Grau
533	Àngels Ferrer Jimenez
492	Miquel Ferrés Dordal
781	Jordi Flores Soler
767	Carles Folk Palou
215	Ferran Font Campalans
735	Albert Font Feliu
128	Manuel Font Font
319	Montserrat Font Musach
651	Míriam Foradada Vilarrasa
615	Concepció Foraster Arespacochaga
800	Mireia Freixa Camps
770	Rafel Gardell Sabaté
793	Míriam Garea Gil
794	Xavier Gil Ramon
715	Francesca Godoy Pelaez
789	Eva González Fernández
721	Victor Manuel González Romero
738	Antoni Iborra Plans
698	Susanna Illamola Casals
819	Jordi Isern Hidalgo
713	Laura Juez Novellas
538	Felix Jurado Escobar
628	Cesar Lagonigro Bertran
519	Vicenç Llabata Castells
633	Arnau Lladó Rosés
218	Josep Lloansí Puixeu
780	Montserrat Lluch Benito
716	Joaquim Lopez Massaguer
525	Rosa López Pla
799	Isabel López Serra
129	Josep Macià Manso
583	Montserrat Macia Oferil
757	Jaume Manau Terres
681	Josep Marcer Masdemont
659	Ignasi Martí Baranera
752	M. Assumpció Martínez Artero
619	Victor Martorell Armengol
584	Margarida Masramon Petitbo
804	M. Carme Miralpeix Peix
404	Antoni Molas Casas
707	Eduard Molas Colomer
706	Jordi Molas Font
722	Carles Molera Busoms
66	Roser Molins Verdaguer
607	Rafael Montes Rufian
749	Raimon Montoliu Casals
765	Rogeli Montoliu Casals
497	Rogeli Montoliu Viñeta
746	Xavier Morató Puigdesens
808	Lluís Muñoz Lloret
527	Jordi Navarro Boixader
295	Joan Noguera Oller
522	Maria Novellas Bas
646	Julita Novellas Edo
623	Fuensanta Ocaña Perez
511	David Oliva Martínez
575	Jordi Oller Campdelacreu
675	Juan Ignacio Olmos Martínez
666	Anna Ordeig Espona
673	Milagros Orozco Hermoso
276	Emili Orozco Pardo
139	Felix Ortega Perez
684	Vicenç Pagès Manresa
173	M. Dolors Pallarès Torrents
644	Jordi Pallarès Vinyoles
627	Jose Antonio Palma Padro
451	Lola Palomo Chinarro
241	Jaume Parareda Franch
595	Núria Parés López
830	Josep Maria Parets Brugada
805	Alba Pérez Martínez
191	Miquel S. Pi Costa
206	Amparo Pi Costa
719	Diana Piferrer Castro
829	Montserrat Pineda Mir
520	Carles Xavier Pla Buxo
815	Jordi Pla Sala
613	Santiago Pons Hita
734	Albert Portús Noguera

732	Judit Pou Regidor
680	Antoni Poyato Rodriguez
268	Antoni Prat Borrell
277	Feliu Puigbò Coll
93	Jaume Puigdecanet Basco
267	Sebastià Puigdecanet Basco
766	Miquel Pujols Parramon
120	Ramon Puntí Costa
754	Gerard Puntí Jofre
491	M. Teresa Puntí Roura
689	Montserrat Purtí Pujals
739	Elisabet Redon Verdaguer
254	Adjutori Redorta Sentias
410	Joan Riera Claret
645	Sílvia Riera Paniego
652	Júlia Riera Peidro
122	Montserrat Riera Sans
763	Pere Rius Alonso
510	Eduard Roca Font
301	Montserrat Roca Puig
620	Eva de Rocafiguera Ramis
796	M. Núria Rodon Ferrer
755	Núria Roma Cortada
806	Jaume Romero Azcona
810	Xavier Roqué Costa
683	Immaculada Roquer Sala
676	Núria Rosanas Sans
610	Josep Rosell Fossas
616	Teresa Rosell Fossas
545	Susagna Roura Pujols
576	Mireia Rovira Campdelacreu
377	Josep Rovira Sadurní
779	Marta Rovira Vergés
700	Montserrat Rusiñol Tremolosa
776	Pere Sala Bassols
827	Ramon Sala Colomer
826	Cristina Sala Donado
556	Jaume Salés Malian
189	Glòria Sanglas Viñeta
809	Montserrat Saniger Ruiz
702	Marta Seguranyes Segalés
464	Xavier Serra Alberch
385	Judith Serra Albó
807	Cristina Serra Vilella
792	Emma Serradell Quincannon
678	Mercè Serrat Fabà
624	Francesc Xavier Solà Cabanes
253	Àlvar Solà Serrabou
801	Gemma Soler Pardellas
565	Albert Soler Roca
593	M. Àngels Sotorra Serra
60	Miquel S. Subirachs Vila
513	Enric Suriñach Nogué
667	Sandra Tarté Font
775	Xavier Teixidor Cayuela
302	Benjamí Tejedor Serra
751	Maria Terricabras Amblàs
742	Victòria Terricabras Tarin
783	Meritxell Tió Serra
640	Núria Tobella Sarasa
421	Miquel Torrents Espuña
774	Anna Torrents Subirats
699	Anna Torres Arques
669	Laura Maria Urtós Zazo
263	Ramon Vallbona González
637	Anna Maria Valls Capdevila
553	Rosa M. Varela Manubens
784	Laia Vergés Balart
517	Montserrat Vergés Tubau
682	Anna Maria Vila Bayes
591	Albert Vila Espino
592	M. Àngels Vila Sala
672	Miquel Vila Solà
200	Xavier Vilar Vinyeta
759	Anna Vilarrasa Planas
420	Carles Viñas Dot
828	Neus Viñeta Carol
521	Josep Viñets Valldeoriola
540	Alfons Yebra Cunill
360	Milagros Ylla Rico

Residents sense exercir

Número col·legiat	
813	Eva Maria Álvarez Redondo
269	Miquel Anglada Puigcerver
437	Rossend Arimany Soler
617	Jordi Armengol Medina
703	Xavier Armengol Medina
251	Carles Arranz Albó
54	Xavier Arumí Dou
339	M. Àngels Azorín Armela
772	Núria Balmes Estrada
73	Beatriu Baranera Puig
677	Gemma Bau Puig
718	Mariona Blasi Domènech
512	Maite Bofias Alberch
744	Margarida Caballeria Tuneu
228	Ramon Camprodon Serrat
736	Montserrat Capdevila Camprubí
581	Rosa Carné Puig
211	Bonaventura Casòliva Salinas
720	Eva Clarà Arisa
94	Miquel Codina Genis
588	Mercè Comella Riera
597	Immaculada Corretja Aliberch
305	Enric Costa Pagès
725	Maria Assumpta Crosas Armengol
585	Núria Dosta Vidal
37	Candi Espona Bayés
34	Josep Espona Bayés
797	Elisenda Fatjó-Vilas March
745	Míriam Fernández Vilamala
704	Anna Fitó Fustagueras
762	Pilar García-Mota Flores
729	Ignasi Garolera Coromina
142	Miquel S. Genís Serra

Número col·legiat	
649	Maria Esperança Ginebra Molins
811	Eulàlia Girbau Medina
758	Ricard Girbau Medina
573	Josep González Extremera
802	Enedina Jiménez Morera
131	M. Dolors Jofre Segura
408	Antonio de Juan Ortíz
472	Josep Martínez Melgares
833	Marta Matavera Tajà
227	Antoni Mirambell Abancó
618	Esther Molist Molist
760	Joan Francesc Mora Gàmez
824	Pilar Oller Puig
603	Juan Ignacio Olmos Urmeneta
598	Montserrat Pallarès Icart
374	M. Merce da Pena Postius
786	Anna Pla Martí
741	Miquel de Planell Asón
730	Susanna Pozas Pulido
599	Marc Prat Baqué
695	Iolanda Prat Bres
679	Imma Pratdesaba Codina
787	Eva Prunés Ramírez
692	Joan Manel Puig Vall
705	Gerard Pujols Soler
795	Núria Riera Auladell
629	Samuel Rierola Serrat
748	Cristina Rifà Vilarrasa
568	Josep Ristol Espadaler
415	Josefa Rius Culí
43	Joan Rocafiguera Serrabou
823	Jaume Roma Vinyoles
530	Ester Roqueta Mauri

709	Montserrat Rovira Vilar
285	Josep Saigí Grau
602	M. Roser Sala Balmes
663	Sílvia Sánchez Rodríguez
67	Josep Sans Rovira
701	Anna Santamaria Vilaró
822	Albert Sentias Torrents
654	Núria Serra Rallo
737	Àngel Sevilla García

35	Àlvar Solà Bansell
39	Eduard Steegmann García
564	Montserrat Tarradas Viñolas
818	Montserrat Tomàs Pelegrina
726	Jordi Valls Aumatell
820	Judit Valls Salada
817	Marta Valls Salada
788	Dolors Vila Mulas
42	Josep Ylla-Català Genis
168	Xavier Ylla-Català Genis

No residents en exercici

Número col·legiat	
532	Ramon A. Amatller Vila
467	Francesc Arnau Arias
316	Joan Barthe Carrera
315	Fernando Benito Núñez-Lagos
357	Josep de Cabo Guitart
743	Pere Cano Ferré
753	Berta Casas Terradellas
427	Sebastià Cortés Rius
341	Joan d'Abadal de Lacambra
586	Rafael Domènech Losilla
236	Andreu Estany Segalas
587	Jaume Estaun Climent
237	Josep Maria Ferré Martí
204	Pere Font Padró
47	Joan Forner Matamala
589	Santiago Garrigó Tortajada
552	Josep M. Gasol Magriña
280	Roberto Guirado Martinez
549	Martín Jiménez Muñoz
359	Gregorio López Montoto

Número col·legiat	
328	Manuel Mencos Pascual
153	Jaume Miranda Pitchot
668	Isabel Miró Gero
224	Màrius Miró Gili
103	Josep Oller Plaxats
21	César Pérez Pardo
32	Josep Maria Pou d'Avilés
19	Marià Puigdomenech Mas
580	Joan Sanahuja Garcés
78	Ernest Segura de Luna
62	Josep M. Serdà Puig
609	Ramon Sidera Roca
483	Josep Vallbona Zubizarreta
355	Josep M. Valls Lolla
449	Francesc Vega Sala
274	Miquel Vilalta Solsona
691	Gemma Vilamala Larramona
694	Núria Vilarnau Canamassas
147	Ignasi Vives Bach
686	Carles Vives Carreras

No residents sense exercir

Número col·legiat	
186	Juan Alegre González
161	Enric Anglada Fors
207	Ramon Besora Ponsole
226	Rubén Blasco Obedé
803	Maria Durbán Sala
48	Wifredo Espina Claveras
79	Elisabet Fatjo Artes
138	Eugeni Gay Montalvo
812	M. Isabel González Fernández

Número col·legiat	
342	Antoni Isac Aguilar
832	Jose Maria Lasheras Liria
777	Eduard Masgrau Peya
778	Maria Montero Nadal
65	Santiago Pascual Castan
747	Gemma Rubio Gimeno
350	Josep Ruz García
426	M. Dolors Sala Rodés
474	Nielson Sánchez Stewart
38	Raül Vall Vilardell

SUMARI

PRESENTACIÓ 7

I. LA VIDA CORPORATIVA
1. De la fundació al 1899 13
2. La restauració del 1930 16
3. Durant la Segona República 18
4. Durant el règim de Franco 20
5. De l'any 1976 al 1996 23
6. Del 1997 a l'actualitat 27

II. ELS PERSONATGES
1. Els degans 35
2. Les Juntes de Govern 42
3. Advocats il·lustres 54

III. ASPECTES
1. El domicili social 63
2. La festa patronal 70
3. Els Estatuts 82

CRONOLOGIA 84

COL·LEGIATS 2007 88